Dit eerbetoon aan Toine Mazairac, Wereldkampioen en Vice- Olympisch Kampioen is tijdens de Boeremaaltijd van het jaar 2019 " 't Is Koers! " door de Stichting Vastenavend aangeboden aan zijn zoon Jan Mazairac.

Dit boek is mede tot stand gekomen dankzij de medewerking van het West Brabants Archief, Delpher en de archieven van de Stichting Vastenavend

Wereldkampioen Wielersprint Toine Mazairac

Wereldkampioen wielersprint, autohandelaar, luchtvaart enthousiast en doorzetter:

TOINE MAZAIRAC

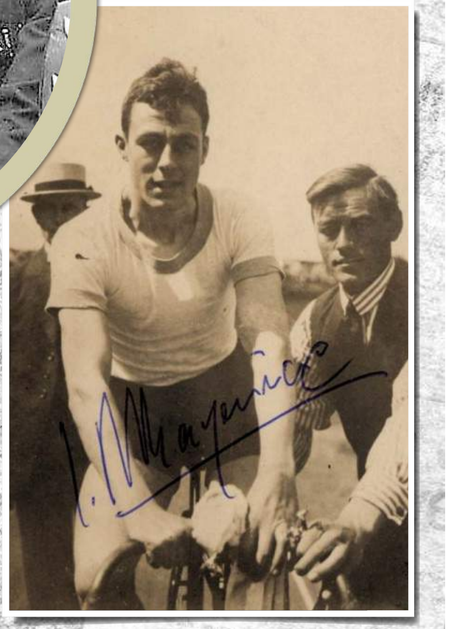

TOINE MAZAIRAC

Antonius Hendricus, oftewel Toine Mazairac

werd op 24 mei 1901 geboren in Roosendaal, als zoon van Johannes Ludovicus Leonardus Mazairac, expediteur, en Johanna Jacoba Daverveldt. Toine trouwde op 24 april 1930 met Maria Louisa de Haas. Zij zouden twee zonen en een dochter krijgen. Hij overleed op 11 september 1966 in Dortmund.

Bij de elf Nederlandse wielersprinters die in honderd jaar wereldkampioen werden, zijn drie geboren Brabanders. Toine Mazairac was van hen de eerste, de anderen zijn Jef van der Vijver en Jan Derksen. Zijn loopbaan omspant precies de jaren twintig, een tijd waarin hij grote internationale successen behaalde.

De weg naar het wereldkampioenschap Niet lang na zijn geboorte verhuisde Mazairac van Roosendaal naar Bergen op Zoom, waar hij blijvend wortelde. Na de Rijks-H.B.S. kreeg hij werk op de gemeentesecretarie, samen met zijn broer. Terwijl deze laatste hier zijn toekomst zag - hij zou het tot burgemeester van Rosmalen brengen - neigde Toine naar het avontuur. In 1920 werd hij, als toeschouwer op de Bergse wielerbaan De Raayberg, aangestoken door het voorbeeld van mannen als Moeskops, Van Kempen en Van Nek. Dit bracht hem ertoe een racefiets aan te schaffen. De nabije wielerbaan bood hem trainingskansen en al gauw rijpte hij tot een sprinter van niveau.

In 1921 reeds werd Mazairac voor de eerste keer nationaal kampioen bij de amateur-sprinters. Tevens werd hij tweede in het kampioenschap over 30 km, op welke afstand hij een jaar later de titel veroverde. Nederland kende in de jaren twintig veel grote sprinters en bij de amateurs speelde Mazairac volwaardig mee. Hij won de titel ook in 1925, 1927 en 1929. In de tussenliggende jaren was hij tweede.

In 1923 werd hij voor de eerste keer uitgezonden naar een wereldkampioenschap. Achter de Fransman Michard eindigde hij als tweede, evenals twee jaar later in Amsterdam, nu achter zijn landgenoot Jaap Meyer. Zelf zag hij 1926 als een keerpunt. Tijdens wedstrijden in Kopenhagen kwam hij ten val en de periode van rust bracht hem ertoe - tot schrik van zijn ouders - zijn werk als gemeenteambtenaar te beëindigen en zijn weg te zoeken in de opkomende automobielbranche. Hij herstelde overigens zo snel, dat hij enkele maanden later al derde werd in het wereldkampioenschap, want de sport bleef hij trouw. Ook reed hij veel koppelwedstrijden met Jan Maas.

Wereldtop In de wintermaanden studeerde Mazairac in Antwerpen voor automonteur. Zijn dagen waren zwaar: 's morgens per fiets van Bergen op Zoom naar Antwerpen, daar overdag werken in een garage, gevolgd door drie uur avondstudie en met de fiets terug. Het gaf hem de kracht om zomers vol overtuiging te rijden.

In 1928 leek hij dan ook op zijn sterkst te zijn. Amsterdam organiseerde de Olympische Spelen en in het gloednieuwe stadion zaten 35.000 mensen te kijken hoe hun favoriet de gouden medaille zou veroveren. Tot de finale ging alles naar wens: de Brabantse renner versloeg de kampioenen van Amerika, Engeland, Denemarken en Duitsland. Toen moest hij anderhalf uur wachten op de eindstrijd tegen de Fransman Beaufrand en in deze periode brak zijn concentratie: meer dan het zilver was hem niet gegund. Het jaar erop bracht hem wel een titel. Op de Oerlikonbaan in Zürich versloeg Toine met overmacht alle rivalen.

Ondernemerschap Deze wereldtitel sprint was de afsluiting van een prachtige sportloopbaan. Na zijn huwelijk nam hij een failliet bedrijfje in Bergen op Zoom over, de N.V. Motor. De energie die zijn wielercarrière kenmerkte, had hij dringend nodig. Auto's waren zeldzaam; het aantal verkochte wagens per jaar liep slechts in de tientallen. Een taxibedrijf moest voor de nodige inkomsten zorgen. Verder bedacht de initiatiefrijke ondernemer attracties als een retour naar Antwerpen met een taxi en aldaar een vliegtochtje, samen voor f 6,75 De Duitse Inval in 1940 bracht het bedrijf in moeilijkheden. De twee auto's uit de showroom werden gevorderd en nooit vergoed. Omdat Mazairac niet voor de bezetter wilde werken, moest het hele gezin onderduiken. In 1945 begon hij opnieuw en in 1951 kwam het tot de nieuwbouw aan de Erasmuslaan.

Ten hemel Al voor de oorlog werd Toine Mazairac aangetrokken door de luchtvaart, aanvankelijk als zweefvlieger. Hij was een der grondleggers van het vliegveldje De Eendekooi in Woensdrecht, thans militaire vliegbasis. Samen met zijn dochter haalde hij in 1952 het brevet sportvlieger. Vijf jaar lang maakte hij veel vluchten, vooral ten behoeve van kinkhoestpatiëntjes. Toch zou Toine Mazairac terugkeren naar de wielersport. Rond zijn zestigste onderging hij een operatie aan de alvleesklier. Ook nu bracht de gedwongen rust hem tot een besluit. Om af te vallen ging hij weer fietsen, eerst kleine tochtjes, geleidelijk langere. Hij kreeg zin in wedstrijden, nam, samen met de bijna veertig jaar jongere Jan Janssen, vaak deel aan zogeheten gentlemanwedstrijden voor oud/jonge koppels.

Op 10 september 1966 startte hij in Dortmund, nu samen met de Duitser Pawlik. Een helling werd hem fataal. Toine Mazairac ging met grote snelheid naar beneden en kwam ten val. Een dag later overleed hij aan een schedelbasisfractuur.

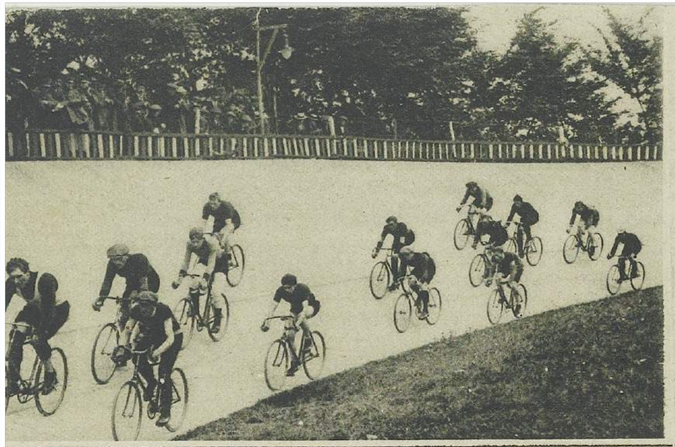

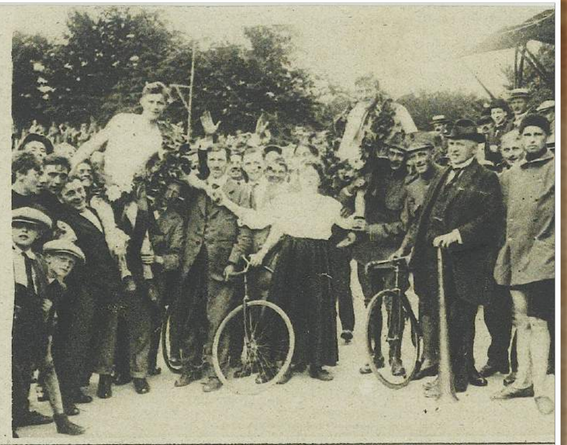

7-7-1917 VAN DEN 24-UURS WIELERWEDSTRIJD OP DEN RAAIJBERG TE BERGEN-OP-ZOOM. 7-7-

Links: een moment uit dezen zeer interessanten wedstrijd Rechts: de winners — Van Nek en Blekemolen — worden gehuldigd.

Wielerbaan bij Bergen op Zoom

Uitg. A. T. A. de Kok, Bergen op Zoom

PIET MOESKOPS,
Hollander. Prof. sprinter
ex-wereldkampioen

Antonius Hendricus, oftewel Toine Mazairac

De weg naar het wereldkampioenschap.

Niet lang na zijn geboorte verhuisde Mazairac van Roosendaal naar Bergen op Zoom, waar hij blijvend wortelde. Na de Rijks-H.B.S. kreeg hij werk op de gemeentesecretarie, samen met zijn broer. Terwijl deze laatste hier zijn toekomst zag - hij zou het tot burgemeester van Rosmalen brengen - neigde Toine naar het avontuur. In 1920 werd hij, als toeschouwer op de **Bergse wielerbaan De Raayberg**, aangestoken door het voorbeeld van mannen als Moeskops, Van Kempen en Van Nek. Dit bracht hem ertoe een racefiets aan te schaffen. De nabije wielerbaan bood hem trainingskansen en al gauw rijpte hij tot een sprinter van niveau.

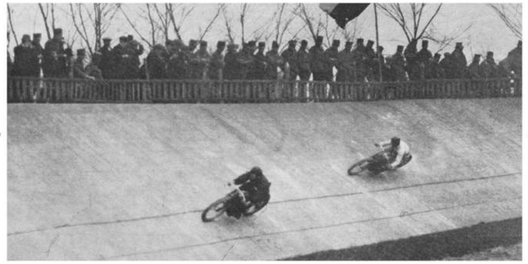

1904 Bergen op Zoom w.b. De Raayberg

1917 kort door de bocht

op wielerbaan De Raayberg

Aan de Wielerbaan "De Raayberg" Antwerpsestraatweg. Renners met publiek op de baan.
O.a. Hubertus Waterreus, Maurice Peeters, F. Emous, Jan Maas, Ko Willems, Jaap Meijer,
Moos Bremer, S. van Poelgeest, Bosch van Drakesteyn, Toine Mazairac en Piet Leene.

SPORT EN SPEL WIELRENNEN.
De grondwet
18-09-1924
SPORT EN SPEL WIELRENNEN.
MAAS EN **MAZAIRAC.**
De Steenbergsche amateur wielrenner Jan Maas zal Zondag te Keulen starten voor den grooten prijs van Duitschland Deze prijs wordt verreden in den zes uur koppelwedstrijd, waarin Jan als koppelgenoot den evenbekenden **Mazairac** heeft. Vrijdag gaan beiden reeds op reis ten einde voor den wedstrijd nog eens terdege te kunnen trainen en meer op de Keulsche ""Radfahrcrbann" vertrouwd te raken. Wij wenschen onze jongens hier goed succes en gelooven wel dat zij een flinke kans voor de overwinning maken. Het staat nl. nog te bezien of de buitenlandsche koppels tegen de felle demarages van **Toine** en het kolossale uithoudingsvermogen van Jan zullen zijn opgewassen.

SPORT. VOETBALOVERZICHT.
Eindhovensch dagblad
25-10-1924
WIELERBAAN HET ZUID ENT.
Morgen valt er frissche en gezonde wielersport te genieten op het IJzeren Man-hout te Tongelre. Het zeer variërend programma omvat tamden-wedstrijden, achtervolgingswedstrijden, wedstrijden met safety-gangmaking (geen tandem persoonlijke gangmaking) tusschen den Helmander Piet Jansen en den ELndhovenaar Jan Verheggen; personeele wedstrijden. Ook de sprint- en koppelrace's zijn niet vergeten, hoewel ze mu niet, zooals gebruikelijk, den hoofdschotel van 't programma uitmaken Het programma en de deelnemers: I. Huldiging Jan Maas; 2. Sprintmatch: **Mazairac**, Wilde, De Greef; 3. Achtervolging: J. Maas—Waterreus; 4. Sprintwedstrijd Nieuwelingen: Gebr. Prick, Maastricht enz. (12 deelnemers); 5. Achtervolging op tandem: Vlemirix—Berkvens; v. d. Bogaerdi—Aquina; 6. Koppelwedstrijden Amateurs: 2 series met finale; 7. Achtervolging: J. Melis; F. Aquina; 8. Wedstrijd levende gangmaking (niet tandem naar persoonlijk): P. Jansen, J. Verheggen; 9. Persoonlijke wedstrijd prof. 50 K.M tusschen vlamink, Berkvens; Aquina, J. v. Meliüs; Motké, v. d. Bogaerd. Deelnemers Amateurs: **Toine Mazairac**—Maas; Waterreus—Danen, Braspenning— Linzen; Doornen—De Greef, Wilde—v. Deur- zen, Vervest—Wershoven, Cavens—v. Nuenen. Profs.: Vlemmix—Aquina, Berkvens—J. v. Melis, Motké—J. Verheggen, P. Jansen—v. d. Bogaerd. Nieuwelingen: Gebrs. Prick, Maastricht; M, Jansen; DufhuiS^ Lubsen, Hansen, v.Rooij, Thomasse, F. Fransen, v. <L Loo, v. Hout, Amelsdorffer, totaal 12.

HEERLENER WIELERBAAN.
Limburgsch dagblad
20-08-1927
HEERLENER WIELERBAAN.
Na het goedgeslaagde profprogramma komen thans de amateurs weer aan de beurt, voor velen nog steeds DE sport! Laten wij 't direct zeggen, de directie heeft dezen keer verschillende mannetjes geëngageerd die er zyn mogen en wy twijfelen niet of 't wordt a.s. Zondag een stampvolle baan. O.a. rijden er: Mazairac, de snelheidskampioen van Nederland, de favoriet voor het wereldkampioenschap. Ondanks de verrassende nederlaag te Keulen, houdt elk hem

Rondom de Wereldkampioenschappen in Zurich — Mazairac wint eindelijk den titel — Moeskops tweede achter Michard

(Door onzen Wielermedewerker)

Met het winnen van den titel van amateurwereldkampioen door Mazairac en het bereiken van de tweede plaats door Moeskops in het door Michard gewonnen profnummer heeft Nederland fraaier dan ooit de wereldkampioenschappen ingezet. Natuurlijk zou 'n zege van Moeskops waarop we veel meer vertrouwen hadden dan in de kans van den eeuwigen pechvogel Mazairac! — en daarmee een dubbel wereldkampioenschap

nog veel en veel fraaier geweest zijn, doch met deze eerste en tweede plaats mogen we tevreden zijn. Mazairac betoonde zich regelmatig de sterkste; achtereenvolgens won hij van Dreher en Martinetti met één lengte, van Wyld met 1 lengte, van Szamota met één lengte, van Malatesta met 1 lengte en in de finale tweemaal met groot gemak van den Brit Cozens, die beide malen 'n lengte achterbleef. Eindelijk heeft dus de eeuwige tweede zijn eeretitel verloverd en het Wilhelmus doen weerklinken! .

Mazairac kwam Dinsdagavond in Zurich aan, ook hem is het ernst. „Nu of nooit, zegt hij, „ik geloof, dat ik kan winnen, maar er behoeft in een wedstrijd zoo heel heel weinig te gebeuren of je ligt er uit."

nog veel en veel fraaier geweest zijn, doch met deze eerste en tweede plaats mogen we tevreden zijn. Mazairac betoonde zich regelmatig de sterkste; achtereenvolgens won hij van Dreher en Martinetti met één lengte, van Wyld met 1 lengte, van Szamota met één lengte, van Malatesta met 1 lengte en in de finale tweemaal met groot gemak van den Brit Cozens, die beide malen 'n lengte achterbleef. Eindelijk heeft dus de eeuwige tweede zijn eeretitel verloverd en het Wilhelmus doen weerklinken! .

Mazairac kwam Dinsdagavond in Zurich aan, ook hem is het ernst. „Nu of nooit, zegt hij, „ik geloof, dat ik kan winnen, maar er behoeft in een wedstrijd zoo heel heel weinig te gebeuren of je ligt er uit."

teneinde getuige te zijn van den grooten strijd tusschen deze kampioenen. Behalve de motorrennen staan echter nog verschillende interessante wieler-wedstrijden op het programma. Sprint-, koppel-, tandem- en andere wedstrijden voor professionele en amateurs met deelname van de beste nationale krachten Toon v. d. Boogaerd, de snelle Helmondenaar, die geëngageerd is voor de e.k. Brusselsche zaadaagse; Paijmans, Berkvens, Waterreus, Verheg-gen, Van Rooij, Vlamik e-a. Hij de amateurs **Toine Mazairac**, die zoo juist is teruggekeerd van zijn succesvolle buitenlandsche tournee; Pijnen-burg, Roestenburg, Duffhuis, Bockum, enz. Deze nummers op zich zelf zijn reeds een bezoek aan de T.W.E.M. overwaard. Aangezien de eerste klasse Voetbal-competitie in het Zuiden a.s. Zondag zoo goed als stil ligt, zal de belangstelling der sportliefhebbers zich concentreeren op dit wereldstad-programma en voor-spellen wij den lieer Van der Horst bij gunstig weer een groot succes.

De beslissing tusschen Mazairac en Cozens,
Algemeen Handelsblad
12-08-1929
Ten slotte komen de amateurs aan den start voor den eindstrijd, welke, evenals die om de derde en vierde plaats, in twee ritten met zoo noodig een derde, zal worden gereden. Ie rit: 1. **Mazairac,** 2. Cozens. Laatste 200 M.12? sek. Cozens leidt tot de bel. Dan wipt de rood-wit-blanwe tricot hem voorbij en stopt meteen een beetje af. In kalm tempo wordt op 150 M. door-getrapt. Eerst dan versnelt **Mazairac** en houdt nog steeds Cozens goed in 't oog. In het midden der laatste bocht, dus op 100 M. voor den finish, als Cozens eindelijk attakeert, werpt onze landgenoot zich met volle kracht in den strijd. Onbedreigd vliegt hij met een lengte voorsprong als eerste over den finish. Hierop volgt dc tweede rit om de derde en vierde plaats amateurs. Spoedig neemt de Deen Gerwin den kop en hij zet reeds voor het ingaan der laatste ronde de spurt in ; velen wanen hem als verloren. Doch zij hebben de kracht van den Deen onder-schat. Malatesta probeert nog wel, hem op het laatste rechte eind voorbij te komen, doch de kleine Deen weet nog voldoende kracht te ontplooien, om als eerste over den finish te gaan. Uitslag: 1. Gerwin, 2. Malatesta. Laatste 200 M. 12f sek. Een derde rit is derhalve noodig, om de beslissing te brengen. Geweldige strijd.Thans komen Moeskops en Michard aan den start. Een geweldige strijd tusschen deze tweewereldsprinters kan worden verwacht. Moeskops leidt. Achter den Hollandschen reus kruipt de kleine Franschman. Bij het ingaan der laatste bocht versnelt Moeskops, op 200 M. zetten beide athleten tegelijk aan, Michard blijft vlak aan het wiel van Moeskops, die in de laatste bocht zijn slotaanval afwacht. Weer tegelijk werpen beiden hun uiterste kracht in den strijd. Bij het uitloopen der laatste bocht komt Michard opzetten. Hij loopt bij eiken pedaaltrap iets in en beslist met enkele centimeters dezen titanenstrijd in zijn voordeel. uitslag:]. Michard, 2. Moeskops. Laatste 20 M. 12 sek. De derde rit om de derde en vierde plaats. Kaufmann en Faucheux bestijgen het wiel. Het wordt een zuivere kopie van hun eersten strijd, welken Kaufmann opnieuw met een lengte wint. Laatste 200 M. 12 sek. Nu verschijnen Malatesta en Gerwin weer, voor hun derden rit. Ook ditmaal leidt de Deen. Aan een lange spurt, welke Malatesta blijkbaar weer verwacht, waagt hij zich echter niet. Hij wacht, langzaam versnellend, den aanval van den Italiaan af, welke eerst bij het inga-an van de laatste bocht komt. Dan ont- spint zich een vinnige eindstrijd, waarin de JJeen overvint met een halve lengte. Uitslag: 1. Gerwin, 2. Malatesta. Laatste 200 M. l4J sek. **Mazairac** wereldkampioen. Als het startschot valt voor den tweeden rit om de beslissing tusschen **Mazairac** en Cozens,bonst ons t hart m de keel. Zal het den sympathieken Zoomenaar, die reeds vier maal als het ware met den neus aan den begeerden titel zat en dan deze steeds door een ander zag wegkapen, ditmaal werkelijk gelukken 1 Er heerscht menigte spanning onder de duizendkoppige ^Toine , zoals hij in Brabant wordt genoemd, laat den kleinen Engelschman voorgaan. na anderhalve ronde schiet hij hem plotseling voorbij en stopt weer af, zoodat in lang-tempo wordt verder gereden. Bij de bel wil Cozens binnendoor voorbij, door de Bra-bander sluit hem netjes af. Zigzaggend blijft hij m kahn tempo voorrijden. Zoo gaat het weer tot bij het uitgaan der laatste bocht. Dan versnelt **Mazairac** echter niet meer dan noodig is. Hij wacht weer den aanval van Cozens af. Deze komt nu in het begin van de laatste

en den tegenwoordigen wereldkampioen Engel voor de snelste amateurs der wereld. **Mazairac** rijdt met den Heerlenaar Meulen, die over genoeg „aus-dauer" en baankennis beschikt om „Toine" goed te steunen. Pijnenburg, de winnaar van de openingswedstrijden is gekoppeld met' den lange afstand-baankampioen van Nederland F. v. d. Reijt. Laatstgenoemde wist dit kampioenschap te Rijswijk met een ronde voor-sprong op de sterkste Nederlandsche ama-teurs te winnen. Het is een uiterst taaie en vechtlustige combinatie! De Hagenaars Lorre en Rossum zijn in Zuid-Limburg nog onbekenden en werden speciaal geëngageerd vcor hunne schitterende prestalies in koppel-wedstryden. Te Blerick veroverden zy direct de gunst van het publiek, terwijl zy Zondag J.l. te Rijswijk wederom zegevierden. Men verwacht veel van hen voor de toekomst. „Sport-Echo" schreeft dan ook: „Lorre, die pas 16 jaar en 2 maanden telt, was in de klassementen superieur en won er 7 van. Hij plaatste zich tweemaal derde en éénmal 4é. Zyn ryden werd zeer geapprecieerd en het enthousiasme, waarmede het publiek iedere maal zijn overwinning begroette, was werkelijk treffend! Verder ryden Hans Bockom, die zulk een schitterend werk in het wereldkampioenschap leverde en J. Braspenning, de taaie Noord-Brabander. Dan krijgen wy het Umburgsche koppel Rensen—v. Sprakelaar, niet de snelste der deelnemers, maar wel een koppel dat de anderen het leven zal zuur maken. België is vertegenwoordigd door de winnaars van den vorigen amateurswedstrijd de gebroeders De Groote. Verleden keer toonde dit bekende team zich veel sterker dan hunne "concurenten en wij zijn benieuwd of het hun dezen keer wederom gelukt de overwinning te behalen. De Duitschers Sohsch en Schom zullen zeker ook een woordje meespreken in den 80 K.M. koppelwedstrijd. Het programma bestaat verder uit een sprint- en een achtervolgingswedstrijd voor bovengenoemde amateurs. De wedstrijden, die te half 3 uur n.m. beginnen, worden wederom door muziek opgeluisterd.

WIELRENNEN. SLUITLNGS WEDSTRIJDEN OP DE T.W.E.M. TILBURG.
Nieuwe Tilburgsche Courant
07-10-1927
WIELRENNEN.
SLUITLNGS WEDSTRIJDEN OP
DE T.W.E.M. TILBURG.
D&t voor de groote internationale motorwedstrijd, die a.s. Zondag op de T. W. E..M. gehouden wordt,' groote belangstelling bestaat, blijkt wel uit de vele aanvragen om inlichtingen en entreebewijzen, die het Secretariaat van alle zijden bereiken. Diverse Mofcorclubs organiseren clubtochten naar Tilburg, teneinde getuige te zijn van den grooten strijd tusschen deze Kampioenen. Behalve de motorrennen staan echter nog verschillende interessante wielerwedstrijden op het programma. Snrint-, koppel-, tandem'- en andere wedstrijden voor professionals en amateurs mei deelname van boste nationale krachten ' v. d. Bocgaerd, de snelle Helmondenaar, die geëngageerd is voor de e.k. Brusselschc daagsehe; Paijmans, Berkvcns, Waterreus, Verheggen, Van Roóij, Vlemmix e.a. Bij de amateurs **Toine Mazairac**, die. Zoo juist is teruggekeerd van zijn buitenland-suecos volle tournee; Pijnenburg, Roes-tenburg, Duffhuis, Boekum, enz. de -nummers op zichzelf zijn reeds een bezoek aan de T.W.E.M. overwaard.

Sport. VOETBAL. Wedstrijd-program voor 9 October.
Bredasche courant
07-10-1927
SLUITINGSWEDSTRIJDEN OP DE T.W.E.M.
Dat voor de groote internationale motorwedstrijd, die a.s. Zondag op de T.W.E.M. gehouden wordt, groote belangstelling bestaat, blijkt wel uit de vele aanvragen om inlichtingen en entreebewijzen, die het Secretariaat van alle zijden bereiken. Diverse Motorclubs organiseren club-tochten naar Tilburg,

bocht. Geen nood. De met rood-wit-blauw bekleede rug kromt zich, alle zeilen worden bijgezet en onbedreigd suist hij weer een volle lengte voor den Engelschman door den fihish.
Mazairac geheuldigd.
Mazairac heeft in grootschen stijl het wereldkampioenschap behaald. Stormachtige toejuichingen van ame rangen. Het was den fairen sportman van harte door een ieder gegund. De talrijke Hollanders, die van deze schitterende overwinning getuige waren, waren zeer verheugd. Van alle zijden handdrukken en gelukwenschen. Het Wilhelmus weerklonk. Fotografen verdringen zich, om dit moment op de gevoelige plaat vast te leggen. **Mazairac** rijdt overgelukkig zijn ereronde. Aan het applaus komt geen einde. Als hij van zijn rit terug komt heeft hij nieuwe handdrukken en gelukwenschen m ontvangst te nemen, die alle automatisch worden geaccepteerd. Eerst dan komt een korpulent heer op hem toe en geeft hem zwijgend de hand. Ook de Zoomenaar zegt niets, als hij deze aanneemt. Doch dit zwijgen zegt meer dan een lange speech van schoone frasen. Beiden straalt het gevoel uit de oogen. De een is voldaan-gelukkig, de ander dankbaar gelukkig. Het is de heer Camp uit Keulen, aan wiens onbaatzuchtigen steun **Mazairac** zooveel verschuldigd is, die nu voor hem staat. Deze sportman bij uitstek verschafte de gelegenheid, om dien vorm te bereiken welke **Mazairac** heden toonde en die hem een klasse boven al zijn konkurrenten deed uitsteken. Ook de zorgen van den Duitschen beroepsrenner Schom hebben hem veel goed gedaan. Nimmer reed **Mazairac**, zooals op dezen dag. Moeskops geslagen. Nauwelijks hebben wij den vreugderoes doorleefd, of de tweede rit voor de finale beroepsrenners neemt een aanvang. Moeskops en Michard binden de riemen weer aan.' Zal een Hollander ook het tweede kampioenschap binnenhalen. Ondanks het verlies in den eersten rit hebben wij nog vertrouwen in den Hollandschen reus. Het heeft niet zoo mogen zijn. Deze tweede was een kopy van den eersten. Weer leidt Moeskops, weer kruipt de kleine Fransch-man achter hem. Zoo wordt ook dis eindspurt begonnen. Weer een slotaanval van Michard uit de laatste bocht. Opnieuw een Giganten-strijd. op de laatste 50 nieter en voor de tweemaal klopt de Franschman onzen landgenoot. Michard de 25-jarige jongeman, behaalde hier zijn derde wereldkampioenschap. Ook dezen sympathieken renner gunde men de zege gaarne. Hij wordt donderend toegejuicht op zyn eererronde, waarbij de Marseillaise weerklinkt.

Mazairac wereldkampioen.
Het volk : dagblad voor de arbeiderspartij
12-08-1929
Mazairac wereld-sprintkampioen.
Moeskops in de finale geklopt
De prof-titel voor
Michard.
Jaap Metjer faalt door een
tactische font.
Mooie rennerssport te Zürich.
(Van een blijzonderen correspondent.)
ZURICH, Augustus. — Gelukkig Is het gisteren droog geworden en hoewel de lucht nog betrokken was, konden bU tamelijk goed weer de wedstrijden, welke gisteren moesten worden uitgesteld, : aanvangen. DE SERIES VAN DEN SPRINT. De amateurs. Te prompt negen uur viel het startschot voor den eersten rit, welke, al dadelijk een groote verrassing «acht. Hierin werd de Fransche amateur Baufrand eruit gereden door den Hongaar Györffi. De Olympysche winnaar scheen nog steeds niet In vorm te zijn , In de tweede serie klopte de Italiaan Malatesta fen Duitscher Klug en den Tjech Sidlo. De

derde bracht den Hollandschen kampioen **Mazairac** aan den start. Hij had het op te nemen tegen den Zwitser Dreher en den Tjech Martinek. Zonder aarzelen nam de Hollander de leiding en behield deze gemakkelijk. De Zwitser kon zijn tempo niet hoorden Werd tweede vierden rit kwam Schaffer het eerst over 2 en streep, doch hij werd wegens hinderen van den ; Christensen als tweede geklasseerd. In den vierden rit sloeg Sibbit met gering verschil den Zwitserschen kampioen Dinkelkamp. Derde werd de Pool Podgorski. «Vervolgens klopte de Deen Gerwin vlot weg den Cattaneo, welke laatste in de laatste bocht op verraderlijke wijze den Duitscher Joho naar boven stepte. Daarna sloeg de Duitscher Fliegel den Pool 8e rit voor de Engelschman Cozens gemakkelijk De concurrenten. 9e rit was voor Pellzzari, die den Belg Van sloeg. de laatste rit was voor den Engelschman Wild, «Den Deen Andersen klopte. De professionals. met 8 beroepsrenners kwamen toen aan de ritten verliepen als volgt: W. 9 rit: 1. Michard, 2. Steffes, 3. Moretti. Uit de •J-de positie gemakkelijk gewonnen ging Steffers in het wiel van den wereldkampioen, maar hij , de tweede. rit: Hierin startten Jaap Meijer met Faucheux Arlet. De Hollander maakte een onbegrijpelijke fout welke alleen verklaarbaar ls bij iemand, die de al het hoofd kwijt is. Hij vergiste zich n.l. van Start ronden een, begon bij het ingaan der tweede te spurten en was bij het Ingaan der laatste minstens drie lengten voor. Hij dacht gewonnen te hebben en richtte zich op. Toen Meijer zijn fout bemerkte, was het te laat. Faucheux zegevierde over Arlet. gedeelte van het programma werd zeer vlot gereden de omstandigheden in aanmerking genomen was er een vrij talrijk publiek opgekomen. De Wielerbond heeft zich aan generlei luister Zonder eenig ceremonieel werd precies op tijd met de afwerking van het programma begonnen. „ .....

De beslissings rittten. Te drie uur worden de wedstrijden onder schitterend weer hervat. De baan is zeer goed bezet, hoewel niet geheel uitverkocht. Naar raming zijn tienduizend bezoekers aanwezig. De amateurs komen het eerst aan den start, voor de 8e finale. In den eersten rit starten: **Mazairac** en Wyld. De Engelschman neemt in vlot tempo de leiding. In de voorlaatste bocht zet hij de spurt in en gemakkelijk gaat onze landgenoot hem bij het inloopen daarvan voorbij. Hij wachtte hem in de laatste bocht nog even op, versnelde dan even en won zonder al te groote inspanning. De tweede dit gaat tusschen Pelizzarri en Beaufrand. Na een halve ronde gaven deze twee een voorstelling in stilstaan, hetgeen hen na een waarschuwing op 50 francs boete kwam te staan. De rit werd afgelast en moest opnieuw worden gereden. Dan nam Beaufrand resoluut de leiding. Uit de laatste bocht demarreert de Italiaan. Beaufrand houdt hem echter. Zij aan zij spurten zi) de laatste bocht door. Dan bleek Pelizzari de sterkere. Hij won met een lengte.

Daarna volgden Gerwin en Cattaneo. De Deen leidde en wees den aanval van den Italiaan af. Hij won met ruim een lengte. De volgende rit ging tusschen Dinkelkamp en Christensen, welke de Zwitser In zijn voordeel besliste. De Engelschman Cozens wist te winnen van den Hongaar Györffi. De zesde rit voor Malatesta, die met eenige lengten Van Massenhove sloeg. In den zevenden rit sloeg Schaffer, na een mooien strijd, met klein verschil, den Duitscher Fliegel. De laatste dezer serie ritten ging tusschen Sibblt en Szamota, welke de Pool met een lengte wist te winnen.

MAZAIRAC -

Re passage beroepsrenners.

In de finale van de re passages voor beroepsrenners komen de drie Italianen, Moretti, Martinetti en Bergaminl en de Zwitser Richli in de baan. Richli, beducht voor combine van de drie Italianen, neemt onverwacht de beenen. Hij krijgt meerdere meters voorsprong en weet deze ondanks de achtervolging van Moretti, aan wiens wiel de twee andere mee-gaan, te behouden. Bij het ingaan der voorlaatste bocht, laat Moretti zijn landgenooten binnendoor gaan. Marinetti spurt nu Richli na, gaat hem voorbij en wint met lengten. Bergamini doet geen moeite, omdat ook de tweede aankomende van dezen rit wordt geplaatst. De kwart-finale amateurs. De amateurs komen dan voor de kwart-finale in het vuur. Het verloop hiervan wordt als volgt: 1. **Mazairac**, 2. Szamota. De Pool leidt tot op 200 Meter voor den finish, dan demarreert **Mazairac** hem vlak achterop, en wint, zooals hij wil.Tijd 13 1/5 sec. Tweede rit: i, Gerwin, 2. Pelizzari. 13 2/5 sec. De Deen leidt. Op 250 meter valt de Italiaan aan. Hij kon op het rechte einde niet voorbij. In de laatste bocht komt hij opnieuw vozzetten, doch ook n u kon hij den Deen niet voorbij komen. Pelizzari, die bij velen als favoriet gold, werd met een halve lengte geslagen. De zware rit tegen Beaufrand had blijkbaar te veel van zijn krachten gekost. Derde rit: 1. Malatesta, 2. Schaffer. Laatste 200 meter 13 sec. pc Italiaan wint dezen rit

Wielrennen. De Wereldkampioenschappen baanwielrennen voor amateurs, in het stadion te Amsterdam, Nederland, 1 925. Foto: Jaap Meijer komt zwaaiend over de eindstreep, als hij Toine Mazairac in de sprint verslaat.

dat Moeskops, die den laatsten tijd zoo in vorm was, in de finale der profs -sprinters van Michard verloor; een pleister, een flinke pleister, op de wond is: de overwinning van **Mazairac**, die op overtuigende wijze den titel van wereldkampioen der amateurs gewonnen heeft. **Antoine Mazairac**, de populaire zoon van Bergen op Zoom, heeft vroeger verschillende malen, toen hij het kampioenschap voor het grijpen had, gefaald waarschijnlijkheid tengevolge van zijn zenuwachtigheid in de beslissende ritten. **„Mas"** beschikt over uitnuitende sprinterscapaciteiten en was steeds voor iederen deelnemer aan de wereldkampioenschappen een gevreesd La 1927 werd hij in de achtste finale door den Italiaan Taoele te Keulen op onbegrijpelijke wijze geslagen en het vorig jaar, nadat hij eerst in de finale op de Olympische Spelen te Amsterdam door denzelfden sprinter ook in de wereldkampioenschappen te Boedapest geklopt. „Mae" was er wanhopig onder; het noodlot soheen hem te achtervolgen en het is daarom een dubbele gelukwensch waard, dat hij er nu eindelijk in is geslaagd, beslag te leggen op den allerhoogsten titel. Hij heeft daarmede het voorbeeld van Jaap Eden (1895), Maurice Peters (1920) en Jaap Ileyer (1925) gevolgd. **Mazairac** begon in 1920 Met de wielrennerij. In 1923 te Zürich en te Amsterdam werd hij tweede in de wereldkampioenschappen. Overigens heeft ons kleine landje in deze wereldkampioenschappen een rol van beteekenis gespeeld. Allereerst door **Mazairac**, maar toch ook door Moeskops. De vijfvoudige wereldkampioen heeft den titel niet voor den zesden keer gewonnen.. Een verrassing in deze voorritter was de neder-laag van den Olympischen kampioen Beaufrand, die door 't te laat inzetten van zijn spurt verloor. **Mazairac** sloeg Dreher van den kop af. De achtste finales. Des middag hadden de achtste finales plaats. Hiervan waren de resultaten: Eerste rit: 1. **Mazairac**; laatste 200 M. 13.2 sec.; 2. Wyld (I lengte). Tweede rit: 1. PeÜizzari, 12.6 sec.; 2. Beaufrand (1 lengte). Derde rit: 1. Gerwin, 13.2 sec.; 2. Cattaneo (1 lengte). vierde rit: 1. Dinkelkamp 12.8 sec. 2. Christensen (1 lengte). H Vijfde ilt: 1. Cozena 12.4 sec.; 2. Gyöffy (2 lengten). Zesde rit: 1. Malatesta 12.8 sec.; 2. Van Massenhove (5 lengten). Zevende rit: 1. Schaffer 12.8 sec. j 2. Fliegert (1 lengte). Achtste rit: 1. Szamota 13.8 sec.; 2. Sibbit (J wiel). Mazairao had niet veel moeite met den Engelsman Wyld, die twee ronden aan den kop ging, een passage binnendoor verhinderde, maar door **Mazairac** op 250 M. buitenom gemakkelijk gepasseerd werd. De kwart en halve finales. De daarna volgende kwartfinales brachten de volgende uitslagen: Eerste rit: 1. Mazairao: 13 sec. 2. Szamota (1 lengte). Tweede rit: 1. Gerwin 13.2 sec, 2, Pellizari (handbreedte). Derde rit: 1. Malatesta 13 sec, 2. Schaffer (1 lengte). Vierde rit: 1. Cozens 14.1 sec. 2. Dinkelkamp (i wiel). **Mazairac** had weer weinig moeite. Hij passeerde den Pool gemakkelijk en won met een lengte verschil. De halve eindstrijd ging in twee ritten tusschen deze vier winnaars. De uitslag was: Eerste rit: 1- Cozens 13.4 sec. 2. Gerwin (1 lengte). Tweede rit: 1. **Mazairac**, 13.8 sec. 2. Ma-latesta (4 lengte). **Mazairac** had de leiding en sloeg eenige aanvallen, om die over te nemen, af. Ongeveer 160 M. voor de eindstreep ging de Hollander er vandoor en de Italiaan kon Hem lang niet bijhouden. Voordat de finale plaats vond, moesten de beide verliezers om de 3e en 4e plaats rijden in twee ritten. Nadat beiden er een gewonnen hadden, won Gerwin in den 3n rit met een kleinen voorsprong. Hij werd dus 3e en Malatesta 4e.

Mazairac wereldkampioen. **Mazairac** en de Engelschman Cozens moesten nu in twee ritten uitkomen om de le en 2e plaats. De eerste rit werd door onzen landsman al heel gemakkelijk gewonnen. Bij het luiden van de bel fing hij naar voren, wachtte toen Cozens af en ield hem toen achter zich. Tijd van **Mazairac** 14.6 sec. De tweede rit leek veel op de eerste. De Hollander nam nu iets eerder de leiding en behield die gemakkelijk. Hij won met ongeveer) lengte. Zijn tijd was 13.2 sec. Uit de tijden blijkt wel, dat Mazairao het in de finale niet zoo moeilijk heeft gehad. Hij was zonder twijfel de bet e van alle amateurs. Getooid met de U. C. I.-trui maakte „Toine" een eererondje onder het spelen van het Wilhelmus. De toeschouwers — er waren er circa 12.000 — juichten den Hollander luide toe.

gedecideerd. Vierde rit: i. Cozens, 2. Dinkelman. Laatste 200 meter 14 1/5 sec. De Zwitser leidt, slaat op 200 meter een eersten aanval van den Engelschman af, dan komt deze echter op het laatste rechte einde terug en wint m et tien centimeter. Deml-finale amateurs. Na een pauze van twintig minuten worden de wedstrijden hervat. Begonnen wordt met do demi-finale voor de amateurs. De zie had het volgend verloop: Ie rit: Coeens, Garwin. Laatste 200 meter 13 2/5 sec. De Engelschman leidt tot bij de bel, dan gaat de Deen naar voren en trekt de spurt aan. Cozens blijft rustig achter hem tot In de laatste bocht. Eerst dan grijpt hij den Deen aan en wint gemak-kelijk. De rit tegen Peliz___ er. laatste schijnbaar nog In de beenen. Tweede rit: **Mazairac**, Malatesta. De laatst» 300 meter 131/5 sec. Na een korte balanceer-partij neemt oe Hollander de leiding. Hij blijft deze houden, versnelt regelmatig in de laatste ronde, wacht den aanval van den Italiaan, die eerst even voor het ingaan der laatste bocht volgt, dan klemt de Zoomenaar de tanden opeen, en rijdt voor wat hij waard is. De Italiaan, die nog probeert, voorbij te komen, heeft geen schijn van kans. Hij verliest met volle lengte. Demi-Anale beroepsrenners. Etc demi-finale der beroepsrenners verloopt als volgt: Eerste rit: 1. Michard, 2. Kaufmann, laatste 200 meter 12 sec. Als altijd gaat de Zwitser aan den kop en zet den spurt op 300 meter in. Michard zit op 250 meter nog twee lengten achter hem, komt dan als een pijl uit den boog op hem af en passeert op het laatste rechte eind onweerstaanbaar. HU wint met een halve lengte. Tweede rit: Moeskops, Faucheux. Laatste 200 meter 121/5 sec. Faucheux neemt den kop en blijft de twee eerste ronden lelden. Met een geweldigen aanzet plaatst onze landgenoot-zich op 200 meter naast hem en zij aan zij strijden de twee machtig sterke athleten. Ook in de laatste bocht weet Moeskops zich boven naast Faucheux te plaatsen. Dan ontploolt hij nog een geweldige kracht en passeert op het rechte eind onweerstaanbaar. Faucheux geeft zich geslagen en komt 1% lengte na onzen landgenoot over den finish. De beslissende ritten. Hierna volgt het eerst de rit om <Je derde en vierde plaatst. Amateurs, Ie rit: 1 Malatesta, 2. Gerwin. Laatste 200 M. 142/5 sec. De Deen leidt en zet de spurt ta op 300 M. Eerst bij de laatste bocht valt de Italiaan hem energiek aan en wint gedecideerd met een halve lengte. Hierna komt de eerste rit om de derde en vierde plaats tusschen Kaufmann en Faucheux. De Zwitser neemt den kop en volgt zijn gewone methode. Hij aarzelt niet den spurt na 300 M in te zetten; Faucheux volgt, doch kon hem ook op het laatste eind niet voorbij- Kaufmann wint met 3/4 lengte. Laatste 200 M 124/5 sec. Tenslotte komen de amateurs aan den start voor den eindstrijd, welke, evenals die om de derde en vierde plaats, In twee ritten met zoo noodig een derde, zal worden gereden. Ie rit: 1. **Mazairac**, 2. Cozens. Laatste 200 M.12 2/5 sec. Cozens leidt tot de bel. Dan wipt de rood-wit blauwe tricot hem voorbij en stopt meteen een beetje af. In kalm tempo wordt op 150 M. doorge- trapt. Eerst dan versnelt **Mazairac** en houdt nog steeds Cozens goed in 't oog. In het midden der laatste bocht, dus op 100 M. voor den finish, als Cozens eindelijk attaqueert, werpt onze landgenoot zich met volle kracht In den strijd. Onbedreigd vliegt hij met een lengte voorsprong als eerste over den finish. Hierop volgt de tweede rit om de derde en vierde plaats amateurs. Spoedig neemt de Deen Gerwin den kop en hij zet reeds voor het ingaan der laatste ronde de spurt in; velen wanen hem al verloren. Doch zij hebben de kracht van den Deen onderschat. Mala-testa probeert nog wel, hem op het laatste rechte eind voorbij te komen, doch de kleine Deen weet nog voldoende kracht te ontplooien, om als eerste over den finish te gaan. 1. Gerwin, 2. , Malatesta. Laatste 200 M. 12 2/5 sec. Een derde rit is derhalve noodig, om de beslissing te brengen.

HAAGSCHE COURANT van Maandag 12 Aug. 1929 Mazairac wereldkampioen der amateurs. b.3.p.1. Jaap Meyer bij vergissing uitgeschakeld.

Haagsche courant
12-08-1929

HAAGSCHE COURANT van Maandag 12 Aug. 1929

Mazairac wereldkampioen der amateurs. b.3.p.1.

Jaap Meyer bij vergissing uitgeschakeld. Moeskops door Michard in de finale geslagen. Het jaarlijksche evenement der wereldkampioenschappen wielrennen behoort wederom tot liet verleden. In Zürich hebben gisteren de wed-strijden plaats gehad en al is het dan misschien een lichte teleurstelling,

Mazairac (links) aan de start voor de halve finale van de 1000m sprint op de Olympische Spelen van 1928 tegen Willy Falck Hansen.

Mazairac wereldkampioen.

Voorwaarts : sociaal-democratisch dagblad
12-08-1929

Mazairac wereldsprintkampioen. Moeskops in de finale geklopt De prof titel voor Michard. Jaap Metjer faalt door een tactische font. Mooie rennerssport te Zürich. (Van een bljzonderen correspondent.)

Mazairac wereldkampioen.

Als het startschot valt voor de tweede rit om de beslissing I;usschen **Mazairac** en Cozens, bonst ons 't hart in de keel. Zal het den sympathieken Zoomenaar, die reeds vier maal als het ware met den neus aan den begeerden titel zat en dan dezen steeds door een ander zag wegkapen, ditmaal wer-kelijk gelukken? Er heerscht groote spanning onder de duizendkoppige menigte. ‚Toine", zooals hij in Brabant wordt genoemd, laat den kleinen Engelschman voorgaan. Na an-derhalve ronde schiet hij hem plotseling voorbij en stopt weer af, zoodat in langzaam tempo wordt verder gereden. Bij de bel wil Cozens binnendoor voorbij, doch de Brabander sluit hem netjes af. Zigzaggend blijft hij in kalm tempo voor rijden. Zoo gaat het weer tot bij het uitgaan der laatste bocht. Dan versnelt **Mazairac** echter niet meer dan noodig is. Hij wacht weer den aanval van Cozens af. Deze komt nu in het begin van de laatste bocht. Géén nood. De met rood-wit-blauw bekleede rug kromt zich, alle zeilen worden bijgezet en onbedreigd suist hij weer een volle lengte vóór den Engelschman door den finish.

SPORT-GREPEN.

Nieuwsblad van het Noorden
15-08-1929

SPORT-GREPEN.

16 Aug Ik zal dezen keer eens wat dichter bij honk blijven, omdat er na de vergaderingen van Noordelijk Voetbalbelang en afdeeling V zoo nier en daar wel wat valt op te merken. Ik zou het dan eerst wel eens willen hebben over Noordelijk Voetbalbelang, want het is buiten kijf. dat deze belangenvereeniging, door de oprichting van de vereeniging van Noordel. Eerste Klassers, in een bijzondere positie is komen te staan, zoo bijzonder dat het bestuur al voorbereidingen had getroffen voor de begrafenis. Doch de „doode" bleek in de oogen der eerste klassers slechts een „schrjndoode" en dat is heel begrijpelijk want — waarom er doekjes om te winden — immers — zoo zie ik het althans — de eerste klassers hebben er belang bij, dat Noordelijk voetbalbelang blijft bestaan, omdat zij daarin tevens zitting hebben en door hun stemmentotaal, de tweede en derde klassers kunnen remmen, als hun belangen in botsing komen met die der 2e en 3e klassers. En nu kan men wel zeggen, dat Noordelijk voetbalbelang werk zou kunnen vinden op propagandistisch gebied, doch ik ben zoo vrij te meenen, dat het beter is de organisatie op te heffen, of haar strekking zoodanig te veranderen, dat zij uitsluitend wordt een belangenvereniging van uitsluitend specifiek 2e en 3e klassers. zonder inmenging der eerste klassers. Zoo is, dunkt me, in wezen deze zaak. en al zou ik als eersteklasser net zoo handelen, toch is het m.i, wenschelijk de zaak eens klaar en duidelijk te stellen. Met groote interesse zie ik de binnenkort te houden vergadering tegemoet. Dan nog iets over de competitie-indeeling, waarover in de vergadering van afdeeling V is gesproken. Want de voorgestelde indeeling lijkt me toch een riscant experiment, omdat in het Noorden nog maar zoo weinig goede reserve elftallen zijn. Dit nu is m.i. een bezwaar, ofschoon ik anderszins geloof, dat deze indeeling nog de beste oplossing is van de telken jare terugkeerende indeelingsmoeilijkheden. Het bezwaar van minder goede voetbal-opvoeding kan ik moeilijk deelen. omdat ik niet kan inzien, dat de wedstrijden minder waarde zullen gaan krijgen En bovendien zie ik er ook nog deze waarde in. dat door den niet alles overheerschenden wil om te winnen, men het spel zuiverder en dieper zal ieeren kennen en

begrijpen. Zoodat ik maar zeggen wij, dat met deze indeeling een verstandige dag d toelijkt. Nu Ik het toch over de afdeelingsvergadering heb, wil ik toch ook nog wel een enkel woordje zeggen over de traditioneele vraag van den heer Wijnjer over het Noord-Nederland—Noord-Duitschland Comité. De beantwoording van de vraag of haar werkwijze in het belang van het Noordelijk voetbal is, wil ik geheel buiten beschouwing laten, kan ik trouwens ook niet beantwoorden, doch ik wil er toch even op wijzen, dat bedoeld comité geen gemakkelijke taak heeft, gezien de omstandigheden in het Noorden. Het lijkt me dan ook minder prettig daarover steeds weer een openlijk-half-duidelijke, doch in wezen heel duidelijke vraag te moeten hoor en. Als men meent, dat de zaak niet deugt, dan vooruit, ruiterlijk de koe bij de horens gevat en de misstanden uit den weg geruimd, doch niet steeds de zaak sieepende houden — en dat gebeurt hier — en volstaan met een onaangenaam klinkende vraag. Eindelijk weer eens een Nederlander wereldkampioen. En dat het juist **Mazairac** is, die het geworden is. verheugt me dubbel, omdat ik in hem zie de personificatie van het amateurisme. Met verbluffend gemak is de „eeuwige tweede", de sympathieke **Toine Mazairac**, ditmaal wereldkampioen geworden en terecht Is ons land trotsch op hem. Ik hoop nu maar, dat de Bergen op Zoomenaar niet voor het amateurisme verloren gaat, zooals zooveel van zijn voorgangers, die de bovenste sport hebben bereikt. Het hadden twee Nederlandsche successen kunnen worden, doch' Big Pete is als tweede geëindigd. Toch heb ik uit de diverse verslagen den indruk gekregen, dat hij te zeker van dé overwinning zijnde, door achterom kijken juist genoeg verloor om Michard aan het wereldkampioenschap te helpen. Maar Moeskops heeft getoond nog niet op zijn retour te zijn. Al met al echter een prachtfiguur, dat Nederland & Zürich geslagen heeft. Zou het niet iets voor de Groningsche wielerbaan zijn om den revanchewedstrijd daar te doen verrijden? Voorloopig zal daarvan echter nog wel niets komen en zal het Groningsche publiek zich met de mindere goden tevreden moeten stellen. Intusschen kunnen ook zij voor het op dit gebied nog niet verwende Groningsche publiek aardige wedstrijden geven. Voor Zondag a.s. zal dit ongetwijfeld ook het geval zijn. waarbij als bijzondere attractie Noordelijke renners zullen tijden.

SPORT. WIELRENNEN.
Haagsche courant
16-08-1929
WIELERSPORT
dan memoreeren we natuurlijk in de eerste plaats het fraaie succes van **Toine Mazairac** die in Zürich amateur-wereldkampioen werd — en dat vrijwel onaangevochten — waardoor den naam van ons land ook op dit gebied weer meer luister bijgezet werd. Daartegenover staat echter weer de teleurstelling, dat Moeskops in de afdeling profs geslagen werd door Michard (Frankrijk). Toch heeft big Pete" dit jaar wat meer van zich doen spreken, dan in 1928. Te Parijs won hij de Grand Prix de Conseil en behaalde daar nog enkele andere successen op zijn groote concurrenten, en verbeterde daar zelfs het wereldrecord 500 M., flying start, door dezen afstand in 31 sec. te rijden. In Amsterdam maakte hij zich meester van den nationalen titel evenals **Mazairac** als amateur. Oe Bergen op Zoomenaar heeft ook de Groningers op de oude stadionbaan — het feit van den dag in het Noorden — van zijn rijden doen genieten. Van Kempen werd nationaal kampioen lange afstand zonder gangmaking, de nieuwe ster Pijnenburg werd sprintkampioen van Nederland voor onafhankeliiken en toonde zich eveneens uitstekend zesdaagschen rijder te Stuttgart en Keulen. Over 't geheel noteerden Piet van Kempen en ki. v Nek, die momenteel in F;'1 "' rijden, doen vooral de eerste weer menig succesje m zesdaagschen en eerstgenoemde wist m gezelschap van een Duitscher kortgeleden nog de zesdaagsche te Stuttgart te winnen. Andere nationale kampioenen, werden Bockom (prol op den weg), en Leddy f achter motor), de onafhankelijke Fransen (op den weg) en de amateur Maas (op den weg). Klaasvan reed dit iaar in Amerika en Blekemolen n Australië, terwijl verder een landen-wedstrijd Duitschland—Nederland In het voordeel der Oostelijke naburen eindigde In het Noorden hebben we mede dank zij de opening

De Nederlander Toine Mazairac (geheel links) met enige heren bij zijn fiets, nadat hij tweede werd op de 1000 meter sprint.

zal hij zich nu verder slechts toeleggen op den strijd om het behouden van dezen titel? Of zal hij het voorbeeld van al zijn voorgangers Bailey, Michard, JaaP Meijer, Martinettl, Engel en Falck Hansen volgen? **Mazairac** heeft, wij mag dden het reeds, tot het laatste besloten. Jammer voor de amateursport, doch wie de huidige omstandigheden daarin van dichtbij kent, zal zijn besluit moeten billijken.

SPORTNIEUWS Mazairac wordt prof.
Provinciale Overijsselsche en Zwolsche courant
16-08-1929
Mazairac wordt prof. Uit Zurich wordt aan het „Hand." gemeld over **Mazairac** na diens mooie overwinning in den strijd om het amateurs-sprint-wereldkampioen-schap: Wat nu? Deze vraag zullen velen met ons zich reeds hebben gesteld. Ook Toine heeft het reeds tevoren moeten overwegen, wat hem na een zege te doen ml staan. Hij heeft als amateur het hoogste bereikt, zal hij zich nu verder slechts toeleggen op den strijd om het behouden van dezen titel? Of zal hij het voorbeeld van al zijn voorgangers Bacley, Michard, Jaap Meijer, Martinetti, Engel en Falck Hansen volgen? **Mazairac** heeft naar wij vernemen, tot het laatste besloten. Jammer voor de amateursport, doch wie de huidige omstandigheden daarin van nabij kent, zal zijn besluit moeten billijken.

SPORT WIELRENNEN. De wereldkampioenschappen over den langen afstand.
Arnhemsche courant
16-08-1929
WIELRENNEN. Huldiging Mazairac in Bergen op Zoom

.Bij den terugkeer van den nieuwen amateur wereldkampioen Toine Mazairac te Bergen op Zoom, hebben de Bergsche sportvrienden, en alle Bergenaren op een buitengewoon enthousiaste wijze uiting gegeven aan hun gevoelens van sympathie met hun stadgenoot en van hun vreugde en voldoening met den door hem be-haalde hoogsten eeretitel voor een amateur wielrenner. Waren de diverse sportvereenigingen uit Bergen op Zoom met een drietal muziekver-eenigingen op het stationsplein ter ontvangst aanwezig, duizenden belangstellenden hadden zich verder op het Stationsplein en in de aangrenzende straten opgesteld om Mazairac te begroeten. Even over half negen arriveerde hij met zijn promotor den heer Kampst uit Keulen en zijn trainer den heer Schorn eveneens uit Keulen, per auto vanuit Roosendaal waar hij door den sympathieken Bergen op Zoomschen sportvriend Jacq Smout was afgehaald. Een luid hoera werd aangeheven, waarna de nieuwe wereldkampioen met het Wilhel-mus begroet werd. De heer Stam, voorzitter van het zich ge-vormde huldigingscomité, verwelkomde hem namens de geheele burgerij en bood hem daarbij een lauwerkrans aan. Hierop werd de stoet geformeerd en werd onder de vroolijke tonen van de muziekge-zelschappen naar het Marktplein gemarcheerd. De wereldkampioen met zijn familie en sport-vrienden en het huldigingscomité hadden in open landauwers plaats genomen. Op de Markt aangekomen stelden de deel-nemende vereenigingen zich voor het stad-huis op, waarna Mazairae met familie en vrienden en de besturen en vaandeldragers der vereenigingen zich op het stadhuis begaf, alwaar de wereldkampioen door het gemeen-tebestuur officieel werd ontvangen. Burge-meester Blom sprak Mazairae in hartelijke bewoordingen toe, hij wees hem op zijn schit-terende loopbaan als amateur wielrenner en het deed hem buitengewoon veel genoegen, dat Mazairae was gebleven de faire sportsman. Na een défilé der vereenigingen werd de optocht voortgezet, doch in de Blauwehand-straat, alwaar Mazairae woonachtig is, onder-broken voor een huldiging van de buurtver-eenigir-.g. Vervolgens ging de stoet naar de groote zaal

van de Wielerbaan een vrij druk seizoen gehad. Op deze baan zijn heel wat wedstrijden gehouden, waarbij vooral Leo Leene en **Mazairac** veel publiek trokken. Ook echter andere wedstrijden zijn gehouden, waarvan we dien om het wereldkampioenschap voor het Noorden gewonnen door Renkema.

MAZAIRAC WORDT PROF.
Algemeen Handelsblad
16-08-1929
MAZAIRAC WORDT PROF.
Onze bijz. medewerker. schrijft uit Zürich over **Mazairac** na diens mooie overwinning in den strijd om het amateurs-sprint-wereldkampioenschap: Wat nu? Deze vraag zullen velen met ons zich hebben gesteld. Ook Toine heeft het reeds tevoren 'moeten overwegen, wat hem na een zege te doen zal staan. Hij' heeft als amateur het hoogste' bereikt, zal hij zich nu verder slechts toeleggen op den strijd om het behouden van dezen titel? Of zal hij het voorbeeld van al zijn voorgangers Badey, Michard, Jaap Meyer, Martinetti, Engel en Falck Hanseu volgen? **Mazairac** heeft, naar wij vernemen, tot het laatste besloten. .Jammer voor de amateursport, doch wie de huidige omstandigheden daarin van nabij kent, zal zijn besluit moeten billijken.

Mazairac naar de beroeps klasse. Hij had het vóór zijn overwinnign reeds overwogen.
Het volk : dagblad voor de arbeidersspartij
16-08-1929
Mazairac naar de beroeps klasse. Hij had het vóór zijn overwinning reeds overwogen.
(Van onzen specialen verslaggever.)
ZURICH. 14 Augustus. — Over **Mazairac**'s zege seinden wij reeds uitvoeriger. De Zoomenaar heeft er lang om gestreden voor het hen is gelukt den begeerden titel te behalen, doch 1 een met veel moeite en inspanning verkregen resultaat wordt dubbel gewaardeerd. Wat nul Deze vraag zullen velen met om zich hebben gesteld. Ook Toine heeft het reeds tevoren moeten overwegen, wat hem na een zege te doen zou staan. Hii heeft als amateur het hoogste bereikt, zal nii zich nu verder slechts toeleggen op aen strijd om het behouden van dezen titel 1 Of zal hii het voorbeeld van al zijn voorgangers Bailey, Michard, Jaap Meijer, Martinetti, Engel en Falck Hansen volgens **Mazairac** heeft, naar wij vernemen, tot het laatste besloten. Jammer voorde amateursport, doch wie de huidige omstandigheden daarin van dichtbij kent, zal zijn besluit moeten bil lijken.

Mazairac wordt prof. (Van onzen bijzonderen correspondent.)
Voorwaarts : sociaal-democratisch dagblad
16-08-1929
Mazairac wordt prof.
(Van onzen bijzonderen correspondent.)
ZURICH, 14 Aug. — Over **Mazairac**'s zege sein-den wij reeds uitvoeriger. De Zomenaar heeft er lang om gestreden voor het hem Is gelukt den begeerden titel te behalen, doch een met veel moeite en Inspanning verkregen resultaat wordt dubbel gewaardeerd. Wat nu? Deze vraag zullen velen met ons zich hebben gesteld. Ook Toine heeft het reeds tevoren moeten overwegen, wat hem na een zege te doen zou staan. Hij heeft als amateur het hoogste bereikt,

van Thalia. Hier had de huldiging door geheel Bergen op Zoom plaats. In de eerste plaats voerde de heer Stam als voorzitter van het huldigingscomité het woord. Hij huldigde Mazairae namens de geheele bur-gerij en bood hem namens hen een schilderij aan. vervaardigd door den Bergschen kunstschilder van Dort. Hierop kwamen talrijke vereenigingen den wereldkampioen op spontane wijze huldigen. Waarbij hem een schat van bloemen werd aangeboden. Met een dankwoord door den heer Stam namens Toine Mazairac gesproken.

Mazairac te den Bosch gehuldigd.

Wedstrijden op de Bossche baan. De wereldkampioen der amateur-sprinters, Toine **Mazairac** is gisteravond, voor den aanvang der wedstrijden op de Bossche baan, gehuldigd door het gemeentebestuur van den Bosch pn de directie van de wielerbaan ia verband met zijn overwinning te Zürich. De uitslagen van de wedstrijden luiden: Sprint (I K.M.) : 1. Mazairao; 2. Pijnenburg; 8 v. d- Leur- 4. Heslinga. Tandem: 1. Krijnen—Roestenburg; 2. ZimsPerelaer. chtervolgingsrace (15 ronden): 1 Zims—Perelaer; 2. de Rijp—Braspenninx. Koppelwedstrijd (30 K.M.) : 1.. Pijnenburg— Braspenninx; 2. v. d. Leur—Krijnen; 3. Heslinga—v. Rossum; 4. Zims—Perelaer,

Antoine Marzairac. De Bergen op Zoomsche corr. van de Ot. had een interview roet den nieuwen amateur wereldkampioen, Antoine Mazairac waaraan wij bet volgende ontleenen:

„Gaat u alvast maar naar boven, ik kom zoo bü u u , zeide ons Mazairac toen wjj hem thuis voor een interview opzochten. Met scheermes en kwast gewapend kwam hij terug. „ — Het spijt me wel dat ik u alleen op deze manier kan ontvangen, vervolgde de de wereldkampioen, het zeepschuim reeds op het gezicht, maar ik heb zeer weinig tijd want ik moet direct weer vertrekken naar Keulen, waar ik Zondag (18 Aug) moet rijden, 10 en 30 K.M, tegen van Massenhoven en een drietal Duitschers, waaronder Schmits. Mijn landgenoten Leene-Van Drjk. Maas, Rockxs, en Krijns-Roestenburg, die daar ook een wedstrijd rijden, zullen mij gangmaken. Dan Zondag daarop kom ik in Bazel uit, tegen wien weet ik nog niet, en den Zondag daarop, 1 September, zal ik vermoedelijk in Rijswijk rijden. Den 7 September vindt de revanche wedstrijd van het wereldkampioenschap plaats tegen Cozens op Hernehill bij Londen en hoogst waarschijnlijk rijd ik dan den daarop volgenden Zondag, dus weer, tegen Cozens op „de Raayberg" te Berden op Zoom. U zit, ik ben nogal druk bezig— Is het waar, zoo vroegen wij dat u van plan bent professional te worden? — Daar kan ik mij nog niet over uitlaten, antwoordde Toine ons, tegelijk zijn baard verwijderend, zooais u uit net opgesomde programma kunt opmaken, is daar voorloopig geen sprake van. Apropos, vervolgde de wereldkampioen, wilt u eens aan uw blad schrijven, dat ik buitengewoon getroffen ben geweest door de haast vorstelijke ontvangst, die mij in Bergen op Zoom Dinsdagavond en Donderdag m Den Bosch ten deel is gevallen, ook namens mijn ouders. Het zijn voor ons onvergetelijke oogenblikken geweest. En wilt u mij nu excuseeren, besloot Mazairac, reeds weer op zoek naar zijn spullen voor de reis. En met een stevigen handdruk namen wij afscheid.....

WIELERSPORT

dan memoreeren we natuurlijk in de eerste plaats het fraaie succes van **Toine Mazairac** die in Zürich amateur-wereldkampioen werd — en dat vrijwel onaangevochten — waardoor den naam van ons land ook op dit gebied weer meer luister bijgezet werd. Daartegenover staat echter weer de

teleurstelling, dat Moeskops in de afdeeling profs geslagen werd door Michard (Frankrijk). Toch heeft big Pete" dit jaar wat meer van zich doen spreken, dan in 1928. Te Parijs won hij de Grand Prix de Conseil en behaalde daar nog enkele andere successen op zijn groote concurrenten, en verbeterde daar zelfs het wereldrecord 500 M., flying start, door dezen afstand in 31 sec. te rijden. In Amsterdam maakte hij zich meester van den nationalen titel evenals **Mazairac** als amateur. Oe Bergen op Zoomenaar heeft ook de Groningers op de oude radiobaan — het felt van den dag in het Noorden — van zijn rijden doen genieten. Van Kempen werd nationaal kampioen lange afstand zonder gangmaking, de nieuwe ster Pijnenburg werd sprintkampioen van Nederland voor onafhankelijken en toonde zich eveneens uitstekend zesdaagschen rijder te Stuttgart en Keulen. Over 't geheel noteerden Piet van Kempen en ki.v Nek, die momenteel in F;' 1 "' rijden, doen vooral de eerste weer menig succesje m zesdaagschen en eerstgenoemde wist m gezelschap van een Duitscher kortgeleden nog de zesdaagsche te Stuttgart te winnen. Andere nationale kampioenen, werden Bockom (prol op den weg), en Leddy f achter motor), de onafhankelijke Fransen (op den weg) en de amateur Maas (op den weg). Klaasvan reed dit jaar in Amerika en Blekemolen n Australië, terwijl verder een landen-wedstrijd Duitschland—Nederland In het voor-deel der Oostelijke naburen eindigde In het Noorden hebben we mede dank zij de opening van de Wielerbaan een vru druk seizoen gehad. Op deze baan zijn heel wat wedstrijden gehouden waarbij vooral Leo Leene In **Mazairac** veel publiek trokken. Ook echter andere wedstrijden zijn gehouden, waarvan we dien om het wegkampioenschap voor het Noorden — gewonnen door Renkema.

SPORT WIELRENNEN
Eindhovensch dagblad
17-08-1929
DE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN.
Fransche persstemmen. Zonder uitzondering zijn de Fransche bladen vol lof over de prestaties van de Nederlandsche vertegenwoordigers, Moeskops en **Mazairac**, in de wereldkampioenschappen. De resultaten, waardoor **Mazairac** wereldkampioen voor amateurs is geworden en Moeskops tweede werd, wijzen erop dat het kleine Nederland nog een van de hoogste plaatsen inneemt op het gebied van wielrennen. L'Auto vertelt, dat Michard in de finale tegenover een uitmuntend in vorm zijnden Moeskops kwam, die er alles op zette om te zegevieren en bekent eerlijk menig oogenblikje van angst uitgestaan te hebben, toen de Hollandsche „locomotief" dicht bij de eindstreep nog voor was. Op Michard, die in de eindspurt het laatste rechte stuk eenmaal met een kwart wiel en andermaal met een half wiel won. Met Moeskops, die vijf maal wereldkampioen is geweest, moet, aldus het blad, nog ernstig rekening worden gehouden. Wat Jaap Meyer betreft, van dezen had men hooge verwachtingen, doch het feit, dat hij zich vergist had en één ronde te vroeg de eindspurt had ingezet, had hem blijkbaar zóó van streek gebracht, dat hij ook in de herkansing zich niet heeft weten te herstellen. Ten aanzien van onzen amiteur **Mazairac** legt het blad er den nadruk op, dat het toch steeds nog aanbeveling verdient buiten de beenen ook het hoofd te gebruiken en dat juist hierdoor **Mazairac** volkomen verdiend den Engelschman Cozens sloeg, hoewel hij misschien iets min der snel is. De Efcho des Sports schrijft over Moeskops, dat hij in een onberispelijken stijl Faucheux, den Franschen kampioen en win naar van den Grand Prix de Paris, versloeg maar dat hij het tegen den volmaakten vorm van Michard af moest leggen. Hier aan voegt het blad toe, dat de Nederlandsche reus nog lang niét zijn laatste woord gezegd heeft. Over de Overwinning van **Mazairac** schrijft het blad, dat de Engelsch man Cozens overtuigend geslagen is en dat de Nederlandsche amateur, die het bij de vorige wereldkampioenschappen reeds eenige malen tot de finale heeft gebracht, -u wel verdiend den titel veroverd heeft. Het Joumal schrijft de overwinning van Michard op Moeskops toe aan zijn weergalooze spurt op het laatste rechte stuk én wijst erop, dat de 29-jarige **Mazairac**, zijn

Tijdens het wielrennen (finale 1000 m sprint) verslaat de Fransman Roger Beaufrand de Nederlander Toine Mazairac en wordt olympisch kampioen.

19-09-1929
WIELRENNEN. HULDIGING **MAZAIRAC.**
Evenals op enkele andere plaatsen reeds is geschied, zal de amateur-wereldkampioen **Toine Mazairac**, die Zondag a.s. op de Wie-lerbaan aan den Paterswoldschen weg uitkomt, ook in Groningen gehuldigd word Daarbij is reeds onder voorzitterschap van den heer H. Frinklng een huldigings-comité benoemd, dat den wereldkampioen Zaterdagmiddag bij aankomst van den Hollandsen trein om 5.37 uur officieel zal ontvangen. Daarbij zal een muziekkorps aanwezig zijn. Na de huldiging op het perron wordt een stoet van rijtuigen en auto's geformeerd, die een rondrit door de stad zal maken. Hiervoor is behoudens goedkeuring van B. en W. de volgende route gekozen, t.w.: Station, Heerestr., Carolieweg, Oosterstr., Groote Markt (O.- en N.-zijde), Guldenstraat, Vischmarkt, Stoeldraaierstraat, Kijk in 't Jatstraat, Plantsoen, Nieuwe en Oude Ebbingestraat, Groote Markt, naar hotel „De Doelen", waar de eerewijn zal worden aangeboden en waar gelegenheid bestaat den wereldkampioen toe te spreken. Alle sportverenigingen zijn uitgenoodigd om bij de huldiging aanwezig te zijn. Naar we vernemen heeft De Graaf een vrij ernstigen val gedaan, zoodat hij verhinderd is Zondag as. te rijden. In zijn plaats zal Hlj-zelendoorn of Wals tegen **Mazairac** uitkomen.

Mazairac geslagen.
Voorwaarts : sociaal-democratisch dagblad
09-09-1929
E. Leene slaat den wereldkampioen in den sprint.
Spannende Koppelraces De uitslagen
De Rotterdamsche Wielerbaan. **MAZAIRAC**,
Mazairac geslagen.
Daarop voerde de heer C. Huizer, directeur van den Rotterdamschen Bond het woord, terwijl voor den Rotterdamschen Rennersbond de heer P. de Graauw, de gelukwenschen aanbood. Hierna werd een aanvang gemaakt met de afwerking van het programma. Voor den aanvang van de wedstrijden, geleidde hij den Zoomenaar naar de jury-plaatsen. Daar was het weer de heer Frehe, die herinnerde aan het behaalde succes te Zurich. Niet het goede stel spieren, waarover **Mazairac** beschikt, bewonderden de Rotterdammers, maar vooral zijn groote sportiviteit.

ROTTERDAM, 8 Sept. — **Mazairac**, die hedenmiddag op de Rotterdamsche Wielerbaan uitkwam,
« voor den aanvang door motor- en wielersport-liefhebbers op hartelijke 1 wijze gehuldigd. **Mazairac**, die Zaterdag in Engeland gereden had kwam hedenmorgen vroeg in Hoek van Holland aan. Daar waren eenige leden van het Rotterdamse huldigingscomité aanwezig tot ontvangst. Per auto begaven de heeren zich naar Rotterdam, waar tegen 11 uur een aantal belangstellenden zich op het Marconiplein had verzameld Daar werd de Wereldkampioen bij monde van den heer Jac. Frehe hartelijk welkom geheeten en werd hem een lauwerkrans aangeboden. In een met vier paarden bespannen rijtuig ging het daarop over de Kruiskade, naar „Klein Pschorr", het dublokaal van de motorclub „T.E.8." namelijk 1 uur 5 min. 43.8 sec. Dat beteekent een gemiddelde uursnelheid van 46.8 K.M. De uitslagen. Afvalwedstrijd voor nieuwelingen: 1. Heijboer, 2. J. Spijker, 3. Pietersé, 4. Nieuwegusen. Sprintwedstrijd over 1 K.M. in drie ritten tusschen **Mazairac**, B. Leene en M. v. d. Leur, Ie rit: 1 B. Leene (laatste 200 M. 12.8 sec); 2 **Mazairac** (banddikte); 3 v. d. Leur. 2e rit: 1 B. Leene, (laatste 200 M. 12.6 sec); 2 v. d. Leur V. wiel; 3 **Mazairac**, lengten. 3e rit: 1 **Mazairac** (laatste 200 M. 13.4 sec); 2 v. d. Leur, V. lengte; 3 B. Leene. Uitslag: 1 B. Leene, 5 pnt.; 2 **Mazairac** 6 pnt.; 3 v. d. Leur, 7 pnt.

EEN RAAD AAN JONGE RENNERS. „Slik geen vergif, dan zult ge het meest presteeren!"
Tilburgsche courant
20-05-1930
„Slik geen vergif, dan zult ge het meest presteeren!" Zoo jammerlijk dikwijls zien we op onze banen vooral jonge renners aether slikken of andere stoffen die den jongen over zijn zenuwen moeten been helpen en hem weer „fit" moeten maken! Het is zoo bedriegelijk. Er schijnt dan in den renner voor eenige oogeniblikken een geweldige kracht te varen. Maar 't is alleen een overprikkeling van de zenuwen. Al gauw zien we de inzinking. De werking van die stoffen „drogues" (lapmiddelen, slechte geneesmiddeien') is afschuwelijk. Het is wei eens goed dat hier degelijk de nadruk op wordt gelegd. Daarom publiceren wij onderstaand hoofdartikel uit het vermaarde Brusselsche sportblad „Sportwereld". Het is een artikel van Willem van Wijnendaele, de hoofd* redacteur van het blad die een kiinkenden naam heeft in de Belgische wielerwereld. Dertig lange jaren maakte hij het wel en wee van de (in België zoo bij uitstek populaire!) wielersport mee. Hij mag dus wel met recht een autoriteit genoemd worden. Ziehier dan het artikel dat hij vorige week Vrijdag in zijn blad publiceerde: „Hij is sedert een paar jaar dood, en zijn beeld zie ik nog altijd vóór me. Hij was een „snelle" jongen, een vent lijk een boom, die het zonder zijn slechte gewoonte, als rijder misschien had ver kunnen brengen. Laten we geen namen noemen, maar alleen zeggen dat hij op kleine afstanden niet te kloppen was. en eens een kampioenschap won tegen een der rapste juniors van dien tijd. Hij kon echter naar geen koers komen of hij was „gedrogeerd" Ik heb nog met hem gereden dat het schuim op zijn lippen stond, en hij een waanzinnige geleek. Zijn haar was verwilderd, de oogen brandden in den kop, en hij kon zijn opgehitst lijf maar niet stil* houden. Ais hij zóó was. kon er niemand met hem overweg. Dat duurde zoo lang het dynamiet werkte, want nadien kwam de weerbots, de vreeselijke weerbots. Dan was hij een wrak met uitgedoofde oogen, slappe beenen en een wezen verwrongen van pijn en vermoeidheid. Ik heb het zoo dikwijls by mezelve gezegd: jonge rijders, die nog maar uw kop in de beweging steekt, en ook al durft spreken van drogeren, dat had ge moeten zien. Ge zoudt er misschien voor eeuwig van genoeg hebben gehad!.... Arme, arme kerels, die daar aan beginnen! ... * Het is nog zoo heel lang niet geleden dat Karel van_ Wijendaele het schreef: „Vergeet het niet, dat nooit een kampioen groei* de uit een rijder die ophitsende middelen gebruikt om op den ladder der kunsten te klimmen". Och, als een inspuiting of het een of ander poeier of chemisch product, volstond om groote koersen te winnen of kunstdaden te verrichten, wat zouden er in de paardenwereld b.v. aan kampioenen loopen. Waarom belang hechten aan ras, oefening, als het eerste beste fiakerpaard, mits een kleine inspuiting, bekwaam zou zijn de Groote Internationale Prijs van Oostende te winnen? Hetzelfde geldt ook bij de rijders. Hoeveel kampioenen waren niet in één, een enkel seizoen versleten, omdat. ze zich on buitensporige wijze drogeerden? Hoeveel anderen die hetzelfde deden, hielden het slechts een paar jaar uit, als ze minstens tien jaar „de man hadden kunnen zijn"' 1 Éénmaal een te groote dosis, en de maag kan voor altijd ontredderd zijn. En dan spreken we nog niet van het zenuwstelsel en de algeheele gezondheid! * Hoe dikwijls zien we het niet gebeuren? Een rijder staat op het punt een koers te winnen, maar krijgt opeens een verschrikkelijke verzwakking. Daar komen de verzorgers of de managers aangedraafd met het onmisbaar dynamiet"…. Een teug….twee…. drie…. Een poeier…. twee….drie …Het uitwerksel is verrassend: de moeie, uitgeputte rijder van daar straks, begint te demareeren, schijnt heelemaal. hersteld en wint den wedstrijd op zijn één been. De supporters jubelen. De verzorgers ook en de manager niet min. De rijder is zot van vreugde. Nu nog tenminste…. Nu nog immers,

SPORT. WIELRENNEN. HULDIGING MAZAIRAC.
Nieuwsblad van het Noorden

Nederlandse Kampioenschappen op de baan tadion van Amsterdam, Nederland, 1926. Foto Bernard Leene (links), die dit jaar het sprint-mpioenschap won, en naast hem Toine Mazai die hem behoorlijk partij gaf.

VETERANEN RENNERSCLUB „VOORWAARTS" Diener BERLIJN,
wedstrijd Europa gischen (Duitschland).
Na een afvalwedstrijd van nieuwelingen, die weinig belangwekkends bood en waarbij een val-partij plaats vond, die goed afliep, bond de wereld-kampioen den strijd aan tegen B. Leene en Van de Leur. In de drie matches a trois was de Zoomenaar niet gelukkig. Vermoedelijk ten gevolge van den zwaren wedstrijd, die hij Zaterdag 'in Engeland reed en Van den slapeloozen nacht aan boord van de Harwichboot, was **Mazairac** niet in vorm. En daardoor gelukte het Leene hem in twee van de drie ritten te slaan. In de eerste match had de Zoomenaar de leiding tot op den laatsten meter voor de finish. Leene kwam evenwel zoo overweldigend sterk Uit de laatste bocht naar voren, dat hij „Toine" Passeerde en met banddikte sloeg. In de tweede rit wisten Leene en Van de Leur hun tegenstander op de derde plaats te houden. Honderd meter voor de eindstreep was **Mazairac** reeds geslagen. In de laatste match reed nu practischer en won van den kop af. Succes bracht dit niet mee, want Leene bezette voor den einduitslag reeds de eerste plaats. Zoowel voor den Zoomenaar als voor het pubüek, dat in grooten getale was opgekomen, was deze uitslag zeer teleurstellend.

SPORTJAAR 1929.
Nieuwsblad van het Noorden
30-12-1929
WERELDKAMPIOENSCHAPPEN WIELRENNEN.
DE OVERWINNING VAN MICHARD.
Het besluit van het tweede gedeelte der kampioenschappen.
Z iir i c h, 14 Augustus 1929.
Het eerste gedeelte van den sportieven strijd om de eeretitels is voorbij. Michard heeft voor de derde maal achtereenvolgens de overwinning bij) de beroepsrenners behaald en in de jaren 1923 en 1924 was hij amateur wereldkampioen, zoodat hij thans reeds 5 gouden medailles en 5 U. C. I.- tricots heeft verzameld over een tijdvak van 7 jaren. Twee jaar heeft deze jonge Franschman noodig gehad om na zijn overgang naar de beroepsrijders ook in deze klasse een allereerste viool te spelen. Er zijn slechts twee sprinters aan te wijzen, die, vóór Michard, onder de beroepsrenners 3 maal achtereen het wereldkampioenschap hebben weten te behalen; dat waren onze Piet Moeskops en de Deen Ellegaard. Laatstgenoemde won den titel in 1901, 1902, 1903, 1906, 1908 en 1911, Moeskops in 1921, 1922, 1923, 1924 en 1926. Aangezien thans ongetwijfeld bij onzen grooten kampioen de jaren langzamerhand een woordje gaan meespreken, (hij telt thans 35) en er een leger van jongere krachten gereed staat voor een aanval op den begeerden titel, daar durven wij thans geen hoop meer te koesteren, dat Moeskops het record van Ellegaard nog zal bereiken. Voor Michard staan de kansen gunstiger. Hij behoeft voor de oudere renners blijkbaar niet meer beducht te zijn en zal den aanval der jongeren voorloopig nog wel meester blijven. De wielersport heeft in hem gelukkig een kampioen waarop zij trotsch kan zijn. Over **Mazairac**'s zege seinden wü reeds uitvoeriger. De Zoomenaar heeft er lang om gestreden voor het hem is gelukt den begeerden titel te halen, doch een met veel moeite en inspanning verkregen resultaat wordt dubbel gewaardeerd. Wat nu? Deze vraag zullen velen met ons zich hebben gesteld. Ook Toine heeft het reeds tevoren moeten overwegen, wat hem na een zege te doen zal staan. Hij heeft als amateur het hoogste bereikt, zal hij zich nu verder slechts toeleggen op den strijd om het behouden van dezen titel? Of zal hij het voorbeeld van al zijn voorgangers Bailey, Michard, Jaap Meijer, Martinetti, Engel en Falck Hansen volgen? Mazairao heeft, naar wij vernemen, tot het laatste besloten. Jammer voor de amateursport, doch wie de huidige omstandigheden daarin van dichtbij kent, zal zijn besluit moeten billijken.

Thalia; huldiging amateurwielrenner Toine Mazairac,

Hij staat in het midden achter het witte bloemstuk, links van hem staat zijn vader Johannes L.L. (Jan) Mazairac, links achter zijn vader staat broer Ludovicus A.J. (Louis) Mazairac. Links voor de laatste staat Willem F.C.M.A. Laane. Geheel rechtsvoor staat Jacobus D. (Jacques) Smout, links van hem staat Jacoba J. Mazairac, geboren Daverveldt, de moeder van Toine. Mazairac won driemaal een medaille tijdens wereldkampioenschappen sprint; zilver in 1923, brons in 1926 en goud in 1929. Tijdens de Olympische Zomerspelen 1928 in Amsterdam werd hij tweede. Later werd hij autohandelaar en hij was een enthousiast zweefvlieger

SPORT WIELRENNEN. De wereldkampioenschappen over den langen afstand.

Arnhemsche courant

[illegible]8-1929

WIELRENNEN. Huldiging Mazairac in Bergen op Zoom

Bij den terugkeer van den nieuwen amateur wereldkampioen Toine Mazairac te Bergen op Zoom, hebben de Bergsche sportvrienden, en alle Bergenaren op een buitengewoon enthousiaste wijze uiting gegeven aan hun gevoelens van sympathie met hun stadgenoot en van hun vreugde en voldoening met den door hem behaalde hoogsten eeretitel voor een amateur wielrenner. Waren de diverse sportvereenigingen uit Bergen op Zoom met een drietal muziekverenigingen op het stationsplein ter ontvangst aanwezig, duizenden belangstellenden hadden zich verder op het Stationsplein en in de aangrenzende straten opgesteld om Mazairac te begroeten. Even over half negen arriveerde hij met zijn promotor den heer Kampst uit Keulen en zijn trainer den heer Schorn eveneens uit Keulen, per auto vanuit Roosendaal waar hij door den sympathieken Bergen op Zoomschen sportvriend Jacq Smout was afgehaald. Een luid hoera werd aangeheven, waarna de nieuwe wereldkampioen met het Wilhel-mus begroet werd. De heer Stam, voorzitter van het zich gevormden huldigingscomité, verwelkomde hem namens de geheele burgerij en bood hem daarbij een lauwerkrans aan. Hierop werd de stoet geformeerd en werd onder de vroolijke tonen van de muziekgezelschappen naar het Marktplein gemarcheerd. De wereldkampioen met zijn familie en sportvrienden en het huldigingscomité hadden in open landauwers plaats genomen. Op de Markt aangekomen stelden de deelnemende vereenigingen zich voor het stadhuis op, waarna Mazairac met familie en vrienden en de besturen en vaandeldragers der vereenigingen zich op het stadhuis begaf, alwaar de wereldkampioen door het gemeentebestuur officieel werd ontvangen. Burgemeester Blom sprak Mazairac in hartelijke bewoordingen toe, hij wees hem op zijn schitterende loopbaan als amateur wielrenner en het deed hem buitengewoon veel genoegen, dat Mazairae was gebleven de faire sportsman. Na een défilé der vereenigingen werd de optocht voortgezet, doch in de Blauwehandstraat, alwaar Mazairac woonachtig is, onder-broken voor een huldiging van de buurtvereeniging. Vervolgens ging de stoet naar de groote zaal.

Provinciaal Nieuws. HET ZIEKEN-TRIDUUM TE BREDA.
Provinciale Noordbrabantsche en 's Hertogenbossche courant
08-08-1930
Provinciaal Nieuws.
BERGEN-OP-ZOOM, 23 Juni. Naar wij vernemen is de oud-wereldkampioen amateurs **Toine Mazairac** wederom ernstig aan het trainen. Hij zal reeds Zondag 2 Juli a.s. op de Raaybergbaan alhier uitkomen. — Gisteren had de herdenking plaats van het 100-jarig bestaan der vereeniging van den H. Vincentius a Paulo. Des morgens werd een plechtige H. Mis opgedragen in de kerk van O. L. Vrouw ten Hemelopneming waaronder velen ter H. Tafel naderden, terwijl des avonds om 8 uur in Thalia een feestvergadering aanving. Hierop waren met vele geestelijken aanwezig, het gemeentebestuur en diverse raadsleden. Na een openingswoord van den voorzitter den heer Arn. Asselbergs werd de feestrede gehouden door den Z.Erw. Z.Gel. heer Dr. Fr. Féron, die daarin de groote beteekenis van het leekenapostolaat van de leden van de conferentie van den H. Vincentius a Paulo in het licht stelde. Een telegram van hulde en aanhankelijkheid werd verzonden aan Z. H. Exc. Mgr. Hopmans, bisschop van Breda, waarop een antwoord-telegram kwam. Het R. K. Mannenkoor Laus Deo luisterde dezen avond op.

Naar wij vernemen zal de wereldkampioen amateurs Toine Mazairac dit jaar niet aan de Wereldkampioenschappen deelnemen. Hij zal nog alleen rijden op een wedstrijd te 's-Hertogenbosch en een wedstrijd te Bazel, wat waarschijnlijk zijn laatste wedstrijden zullen zijn. Drukte in zaken laten het niet toe dat hij zich nog verder aan de wielersport geeft.

Het Zuiden in beeld
Nieuwe Tilburgsche Courant
21-01-1933
Boven: de heer]. M. Sanders, de secretaris van Groot-Eindhoven , herdenkt op 19 Januari zijn 12^/2-jarige ambtsvervulling als zoodanig. -— Rechts: de oud-wereldkampioen **Toine Mazairac**, Renault-vertegenwoordiger te Bergen op Zoom., reikt een Renault uit aan den heer Baak ult Putte,

ARIE VAN VLIET HEEFT VEEL WEDSTRIJDEN NOODIG. Het wordt een zwaar seizoen voor hem. Niet meer onder leiding van Schilling. Vóór 1936 wordt hij in geen geval prof.
De Telegraaf
14-04-1935
De wielersport. We hebben geen jaren van moeizamen arbeid noodig om te bewijzen, dat zij recht hebben op een plaats in de topklasse. De Woerdensche jongen dook het vorige jaar ineens op uit de rijen der onbekenden, schoot als een ster van eerste grootte omhoog uit den donkeren achtergrond, de allure, die er op wijst, dat hij een groot kampioen zal worden. Waarom zou het reeds vast staan, dat v. Vliet In de volgende jaren het voorbeeld zal volgen van andere Nederlandsche amateur-sprinters, die in vroegere jaren den naam der Nederlandsche wielersport tegenover de vreemden zoo extra hoog hielden?

Waarom zou v. Vliet hetzelfde bereiken wat voor hem een Maurice Peeters deed. **Toine Mazairac** of Jac. v. Egmnnd, die titels veroverden in wereldkampioenschappen en Olympische toernooien? Dit staat heelemaal nog niet vast. Geluk. Vast staat enkel, dat Arie v. Vliet het vorige zomerseizoen ook zeldzaam geluk had. Hoe zou het met hem zijn gegaan, wanneer hij, zooals — of een recent voorbeeld te nemen het met den in dit winterseizoen tot de rijen der profs overgegaanen Amsterdammer A v. d. Linden in diens opkomst ging, van rijl tot mijl struikelblokken op zijn wielersport gevonden bad. die hem moedeloos hadden gemaakt ooit te komen, waar hij wezen wilde? A. v. d. Linden als amateur was een groot sprinter, zooals hij nu. op het oogenblik. waarschijnlijk wel den naam mag hebben van den besten tacticus te zijn onder de Nederlandsche sprinters, die wel de kortste doch tevens de snelste jump van allen heeft.

Zijn loopbaan.
De courant Het nieuws van den dag
25-06-1940
Zijn loopbaan.
TUSSCHEN een paar treinen door — er loo-pen er in het Zuiden nog niet veel, zoo-dat men er erg zuinig op moet zijn — hebben we natuurlijk met den Pijn tal van herinneringen opgehaald. De tijd was te kort om de geheele loopbaan van den Tilburgenaar de revue te laten passeeren, maar lang genoeg om uit de veelheid van feiten er een paar te lichten die waard zijn bij deze gelegenheid gememoreerd te worden. Van zijn nieuwelingentijd is weinig te vertellen. Jan herinnert zich heel veel valpartijen, zoo goed als geen nederlagen en de meening van vrienden en kennissen, dat het nooit iets met hem zou worden, „want hij reed als een gek". „Iets is daar wel van waar," bekent Pijnen-burg eerlijk. „Ik reed in mijn begintijd vaak zeer onbesuisd. Daarom ben ik als amateur ook nooit een groot sprinter geworden, ofschoon ik er misschien wel de capaciteiten voor had. Ik was te nerveus, te wild. Een overwinning uit zijn amateurtijd, die Pijnenburg na- aan het hart ligt, was die op het destijds zeer sterke koppel **Mazairac**—Maas op de wielerbaan in Ginneken. **Toine Mazairac**, wereldkampioen sprinter en den sterken Jan Maas uit Steenbergen, vormden in die . dagen een koppel, dat den naam had onklopbaar te zijn. Maar Pijnenburg, samen met Braspenninkx, bleef hun de baas en wat meer zegt, zijn overwinning luidde voor den koppelwedstrijd een nieuw tijdperk in. Tot dan toe waren de koppelwedstrijden meestal verkapte sprintwedstrijden geweest. De overwinning werd voor-namelijk in de klassementssprinis bevoch-ten. Tegen een sprinter als **Mazairac** had Pijnen-burg en zeker den Bras, geen schijn van kans en dus zochten zij andere wapens. In dien wedstrijd is de koppelrace van de lange meedoogenlooze jachten geboren. De wedstrijd bood een geheel ander beeld dan men tot dan toe gewend was en het publiek was opgetogen over de verandering. Die wedstrijd bewees, dat kracht en uithoudingsvermogen in een koppelwedstrijd meer waard waren dan uitzonderlijke sprinterskwaliteiten. Andere koppels kregen nu hun kansen. Met Braspenninkx reed Pijnenburg zijn eersten grooten wedstrijd in het buitenland, in Milaan. Zij wonnen en werden ten tweeden male naar Milaan ontboden. Toen kwam de jonge Pijn voor een moeilijke beslissing te staan. Hij kon geen vacantie meer krijgen. Hij gaf er zijn baantje aan en heeft er nooit spijt van gekregen. In '29 werd hij prof en reed in Breslau zijn eersten zesdaagsche met Stupinski. Zij werden tweede. Van toen af is het steeds crescendo gegaan. Het eerste jaar won hij de zesdaagschen van Dortmund, Berlijn en Parijs. De laatste overwinning bezorgde hem een contract in Amerika. Hij won er den zesdaagsche van Chicago. Drie keer is Pijnenburg den grooten plas overgestoken. „En toch reed ik niet graag in Amerika," zegt hij nu, „ze maakten daar van de sport naar mijn zin te veel theater." Niet minder dan 27 zesdaagschen heeft Pijn gereden en zeventien
SPORT v. Oers, de man die terug kwam. Wielercarrière, die in 1923 aanving.
De courant Het nieuws van den dag

rage Mazairac hoek Lindebaan Bosstraat

16-07-1942
SPORT
v. Oers, de man die terug kwam. Wielercarrière, die in 1923 aanving. Als den dag -an gisteren, zoo goed herinneren wij ons de woorden van Jan Pijnenburg in. een gesprek met Thijs van Oers, toen de Pijn beweerde, dat hij het geweest was, die in zijn ama-teurstijd de hegemonie van het om-streeks 1925 befaamde koppel **Toine Mazairac** en Jan Maas, gebroken had. „Witte 't nog Thijs," zei de Pijn tegen Van Oers, „dat de Bras en ik het waren, die eindelijk een punt zetteachter de overwinningen van Toine-ke en Jan?" „Zoo? Als ik het -«iet zoo goed wies dè ik het zélf gewist ben, die dè gedoan had, zou ik oe geleuven Pijn!" En Thijs sprak de waarheid. Niet Jan Pijnenburg, maar hij, Thijs van Oers, die al fietste toen Jantje Pijn nog door zijn moeder met den paplepel gevoerd moest worden, was de eerste geweest, die de koninigsploeg **Mazairac**—Maas een halt had toegeroepen op haar weg naar de zoóveelste overwinning. Hij, Thijs van' Oers, die in 1923 als nieuweling in de Ronde van Den Haag startte tusschen de amateurs en profs, op een gewone fiets met stalen wielen, een kromgebogen stuur en zonder echte fietsschoentjes en zes minuten eerder aankwam dan de eerste der profs, die tien minuten eerder gestart waren. Hij was het ook, die in 1926 den bekenden Duitschen sprinter Engel, amateur-wereldkampioen 1927 en Duitschen prof-kampioen 1928, '29 en '32 klopte en slechts met miniem verschil van den zevenvoudigen Duitschen sprintkampioen Paul Oszmella verloor, In 1927 gaf Thijs het wielrennen er aan. Hij trouwde en dpende een slagerij in het dorpje Langeweg. Doch oude liefde roest nooit en na eenige jaren kwam hij terug. In 1932 veroverde Thijs de 2de plaats in het kampioenschap van Nederland- op den weg en ging in 1933 met den kampioenstitel strijken. Dat zelfde jaar won hij vóór' wegrenners vtin vermaardheid het Criterium van Ostende. Hij kwam zoo goed in vorm, dat de N.W.U. hem waardig achtte„ met Valentijn en Gerrit v. d. Ruit, afgevaardigd te worden naar de Wereldkampioenschappen te Parijs. Helaas, het pechduiveltje achterhaalde hem en in een goede positie raakte zijn versnellingsapparaat defect, waardoor Van Oers moest 'opgeven. Valenten werd toen 3de achter Speicher en A. Magne. I Thans, bijna tien jaren later, staat Thijs van Oers op de 23ste plaats van de Nederlandsche ranglijst van beroepsrenners oa 7 Juli 1.1. Op 14 Juni werd hij. 4de in het Criterium van Deventer op 510 M. achter Gerrit Schulte. Zondag j.l. behaalde „De man uit Lage Zwaluwe" de tweede plaats achter dien zelfden Gerrit Schulte en vóór wegrenners als Cees Pellenaars en Piet van Nek. Hierdoor zal zijn naam wel aanmerkelijk op genoemderanglijst gestegen zijn. En dat voor een coureur, die den 28sten van de vorige maand 42 jaar is geworden.

Wielerpionier Smout
De Volkskrant
06-10-1959
Wielerpionier Smout
BERGEN OP ZOOM, 6 okt. — Op 81--jarige leeftijd is te Bergen op Zoom overleden de heer Jac Smout, wiens naam verbonden is aan de oudste Nederlandse wielergeschiedenis. Toen hij begon te fietsen was dat op een karretje met harde banden. In 1896 behaalde Jac Smout zijn eerste overwinning in een wedstrijd te Klundert. Het Nederlands zes-uren record heeft hij ook op zijn naam gehad in een slopende rit over de bonkige wegen van West-Brabant. Zijn uurgemiddelde bedroeg toen 26 km. Later is de heer Smout de promotor geweest voor vele wielerbeoefenaars 'In West-Brabant, die hij stimuleerde door de stichting van de wielerbaan De Raaijberg, die onder zijn beheer een glorietijd heeft gekend.' Aan zijn „regime" is het te danken dat **Toine Mazairac** in 1929 het wereldkampioenschap sprint voor amateurs behaalde. Ook de voetbalsport heeft geruime tijd de belangstelling van de heer Smout gehad. Vele jaren is hij voorzitter van de voetbalvereniging DOSKO geweest.

ZE ZOEKEN HET TEGENWOORDIG INDE APOTHEEK „Doping? Weg van minste weerstand!" door TOINE MAZAIRAC (verteld aan Rinus de Deugd)
De Telegraaf
16-12-1961
Anders
NU IS DE OPVATTING anders. Men Kaakt naar publiciteit en om die te krijgen moeten er resultaten komen en nog erven verder zit men midden in de kunst-middeltjes. Wij vochten gewoon door — of wij derde of vierde werden deden er niet toe, wij rammelden verder tot aan het eind van de wedstrijd en iets nemen beschouwden wij als unfair. Dat zullen nu wel primitieve opvattingen worden genoemd, maar ze waren in ieder geval gezond. Ik behoorde tot de gekweekte sportlui die een vaste grafiek hebben en niet zo gevaarlijk zijn als de natuurlijken met hun uitschieters. Ik had een vaste leefregel. In 1925 bij de kampioenschappen in Amsterdam, waar ik tegen Jaap Meyer moest rijden, kwam er iemand naar mij toe met een glas champagne. Hij zei: „Neem dat. Je bent nerveus. Ik zie het aan je". In mijn zielige eenvoud heb ik dat geweigerd omdat Ik wilde winnen met natuurlijke middelen. Dat was natuurlijk kolder want je kunt een glas champagne moeilijk doping noemen. • **Toine Mazairac** In Zürich 1929: wereldkampioen der amateursprinters! Slecht. IK HEB IN MIJN tijd toch wel eens gemerkt dat kunstmiddeltjes slecht moeten zijn. Namen noem ik niet, maar er waren wel eens renners bij die na valpartijen slecht genazen. Een dokter zei my eens: „Dat ligt aan de structuur van hun lichaam, welke verzwakt kan worden door schadelijke middelen. „By jou is dat anders", zei hij. „Jij bent zo sterk als een beer. Maar je leeft er ook naar. Je verzorgt je lichaam goed". In de wielersport moet Je dikwijls een duivels tempo ontwikkelen en moet je veel van je fysieke krachten vragen. Aan de andere kant moei je de psychische inspanningen ook niet verwaarlozen. In het begin denk Je: als Ik maar hard genoeg fiets, dan ben ik er. Later ga je je tegenstanders Bestuderen. Dan vraag je Je af of je tegenstander met dezelfde problemen zit te worstelen als Jij. Dat is de geestelijke angst, welke kan verslappen, maar ook kan versterken. De een zal ontploffen als een granaat en de ander is volkomen lamgeslagen. Dat zijn mysterieus genoemde krachten, welke niet mysterieus zijn, maar je moet ze zien want ze zijn er.

ZE ZOEKEN HET TEGENWOORDIG INDE APOTHEEK
„Doping? Weg van minste weerstand!" door **TOINE MAZAIRAC** (verteld aan Rinus de Deugd)
BERGEN OP ZOOM.

zaterdag. DOPING in mijn tijd, in de jaren 1920 tot 1930? Dar hoorden wij over fluisteren, heel summier, doch wij waren slecht thuis in deze£ materie. We gingen wel eens naar een zesdaagse kijken, en omdat wij dan in de gelegenheid waren dicht bij de cabines van de renners te komen, waar we flesjes en potjes zagen staan, hadden we wel het vermoeden dat de beroepsrenners iets namen. Brocco b.v. had de naam dat hij het deed. Later vroegen we dan aan onze leiders of dat niet iets voor ons zou zijn, doch zij hielden ons ver van die rommel. In die dagen hadden wij hier een goeie mentor. Jac. Smout. En die iel: „We zullen het die anot-neuzen eens afleren". Heel geheimzinnig nam hU een suikerklontje met een beetje pepermuntolie. „Dat is het dan mannen", zei hij. En wij geloofden het. Met' een ideefIxe en een beetje psychologie waren wij als rennertje tevreden. I • Toine Mazairac In zijn huidige status: die van automobiel-handelaar.

Wereldkampioenschappen *leutig fietsen* op de weg

Ter gelegenheid van de feestelijke intocht van Prins Nilles zal op Zaterdag 23 Februari in 't Krabbegat de

Grote Tour de Klokkespul

verreje worre om het wereldkampioenschap.

Eel de sportwereld kek met grote spanning uit naar 't verloop van deze geweldig belachelijke sensatie wedstrijd.

Een veld van renners zoals nog nooit in een koers op de trappers gestaan et zal 'n schok van spanning deur de dikke gelederen van de toeschouwers laten schieten.

Nim tijdig oew plekske in lengst 't parkoers van 't Station tot de Mart.

Deze geweldige sport gebeurtenis mag deur gin krab gemist worre. Lachen biëft de gezondste sport.

Van de renners noemen we

Twan Mazairac (de Mas)

(wereldkampioen amateurs 1929)

de Pel, de Bras, Bar-Thalia, Koppkoffi, Baske, Lange Gerrit, de Pins, Woutje Wachtmar, Curt Karelse, Poeske Scheermenis, Kees Broekmanneke enz. enz.

Aan de amateurkoers zal vooraf gaan de koers voor professionals waaraan zal worre meegedaan deur alle bekende fietsenmakers van krabbegat op d'r leste niewe reeskarre.

Ze rije om de Grote Gouwe 3 kilo medallie.

Het grootste wielers-evenement van de twintigste eeuw.

Niemand magget misse!

Agge mar leut et!

Twan Mazairac in topvorm

Van onze speciale correspondent

Wij zijn erin geslaagd door te dringen tot het geheime trainingskamp waar onze grote krab Twan Mazairac zich voorbereidt op de wereldkampioenschappen Leutig fietsen 1952.

Als de voortekenen niet bedriegen kan niets hem van de overwinning afhouden. Hij is in een vorm als in z'n beste tijd.

Zijn gewicht en daarmee zijn omvang wekken een reus-achtige indruk. Hij wordt door zijn verzorgers vertroeteld als een kind (gewicht, voor belangstellende moeders, 135 kilo in de wandel, 110 kilo schoon!)

Met de voor hem zo kenmerkende joviaiteit deelt hij ons mede zich zo soepel te voelen als een emmer met pulmp. Geen wonder, zijn soigneurs bewerken hem 6 maal per dag te- en uitwendig met wonderolie teneinde alle spieren zo soepel mogelijk te maken. Hij traint vele uren per dag om in de goede conditie te komen. Het is een lust hem touwke te zien springen, reepen, murpelen. Zijn chefsoigneur, poekie bas, is vol goede moed voor de afloop van de wedstrijd. Hij deelt ons vertrouwelijk mede dat de moderneste managemethodes onder de persoonlijke leiding van Mina Palgraag op hem worden toegepast.

Hij koestert groot respect voor zijn rivaal Curt Karelse omdat deze volgens hem de enige van zijn mededingers is die niet omkoopbaar is en zonder moeite in de bocht 70 graden scheef kan liggen zonder snelheid te verliezen.

Zijn goede hart heeft hem doen besluiten belangloos voor 't Bulvefabriek van de arme weduwe van Elle te rijden.

Hij volgt een speciaal dieet en vermijdt zorgvuldig het eten van kwart en van stinkende eieren. Hij verobert daarentegen enorme hoeveelheden fruit in een beangstigend tempo. Ook aan 't moreel wordt grote aandacht besteed. De Mas volgt de speciale mentholtraining van de Bes.

Toine Mazairac Eregast op de Boeremaaltijd van1952 met links en rechts zijn swanjeurs Cas Stuart en Joost de Bruin

1. Sjef de Graauw
2. Wim Besling
3. Mien de Grauw
4. Jan van Giels, Wannes I
5. Burgem. Peeters
6. Jacky van Giels
7. Cees Becht
8. Greetje Nijssen
9. Pierre Nijssen
10. Korneel Slootmans
11. Toon van Duinkerken
12. Wim de Haas
13. Ko Matthijs
14. John Simons
15. Toon Juten
16. Mevr. Juten- van As
17. Toon Olieslagers
18. Janus Verhoeven
19. Wout van de Boom
20. Joost de Bruin
21. Ant. Magnee Sr.
22. Janus van de Kreek
23. Suus van Loon
24. Dies Leijs
25. Hans Sterk Sr.
26. Jan Nuijten
27. Joke Govaarts-Creynen
28. Jan Hermans
29. Cor Meerbach Sr.
30. Jacques Touw
31. Willem Mennes
32. Jan Bus
33. Boerinneke
34. Niet zichtbaar
35. Boerinneke
36. Casper Stuart
37. Boerinneke
38. Wim van Kempen
39. Toine Mazairac
40. Charles Asselbergs
41. Dré Broekmans
42. Jan van Beers
43. Boerinneke
44. Boerinneke

28-02-1964
Jan Derksen nam afscheid
(Van een onzer verslaggevers)
AMSTERDAM, vrijdag. — Jan Derksen heeft opnieuw, maar nu dan toch definitief, afscheid genomen. Van de sprint, als actief wielrenner, om misverstanden te voorkomen. De oud-wereldkampioen deed dat gisteren op een urenlange receptie in de Gijsbreghtzaal van de Amstel bierbrouwerij. Een wat merkwaardige receptie, want "in feite was er van een afscheid geen sprake. Jan Derksen blijft midden in de wielersport staan, gedeeltelijk als manager maar vooral als trainer van de Nederlandse amateurs, samen met Joop Middelink. In feite was de afscheidsreceptie van donderdagmiddag een van die bijzondere bijeenkomsten, die de wielersport kent. Een treffen van wielerofficials, wielrenners oud-coureurs en journalisten. Op een bepaald moment waren acht oud-wereldkampioenen wielrennen aanwezig: Jan Derksen **Toine Mazairac**, Oor Blekemolen, Piet van Heusden, Henk Faanhof, Frans Mahn, Arie van Vliet en Gerrit Schulte.

EXCLUSIEF

Na Wout Wagtmans, na Klaas Buchly ffn vertegenwoordiger van 'de oudere wielergeneratie — als slot van ome recente artikelenserie — aan het woord over wielrennen, doping en wat daar al zo bil komt kijken: **TOINE MAZAIRAC**. Zeven maal kampioen van Nederland, wereldkampioen in 1929 (Züricht), bij de strüd om de regenboogtruien voorts tweemaal tweede ('23 en *25) en een keer derde ('26), tweede bovendien bij de Olympische Spelen in 1928 in Amsterdam: de. vroegere amateur-sprinter heeft een palmares.' die' hem waarachtig volop recht van spreken geeft. Opvangen GEESTELIJKE hinderpalen moet je ook kunnen opvangen. Ga je dat doen met stimulerende middelen dan loop je het grote gevaar dat deze In plaats van een constructieve een destructieve uitwerking krUgen. Intern begin je dan aan een afbraak en hel grootste bezit van een mens is toch zijn gezondheid. Verslaafd worden aan doping is de weg van de minste weerstand zoeken. Ik vind het een aanfluiting dat je openlijk in de krant kunt lezen dat er naar het flaconnetje wordt gepakt om een bepaalde prestatie te leveren. Dat is zielig. Toen ik bij de laatste olympische spelen las van die Deense renner, die later is overleden, dacht ik: „Moeten ze nu bij een concentratie van sportmensen die door hun sport moeten verbroederen .de hele sfeer gaan verpesten door het nemen van doping? Ik kom nog even terug op de geestelijke waarden. De olympische spelen in 1928 zouden en moesten mij de titel bij de amateursprinters brengen. De resultaten kort voor de spelen wezen daarop, maar ik werd in een tijd van een uur volkomen uit mijn concentratie gebracht en werd tweede. Hand IK GING WAT wij noemen „erg hard" en men zei openlijk dat het zou gaan tussen Falck Hansen en mij. Ik stond met hem aan de start voor de demi-finale toen zijn meisje over de balustrade kwam om hem een kus te geven. Ik zat dat tafereeltje op mijn fiets aan te kijken en toen gebeurde er iets met mij. „Zo meisje, kom jij jouw favoriet een zoentje geven? En ik krijg niks? „Dat hinderde mij zo dat ik dacht: „Falck Han-sen, jij gaat voor de bijl". Tijdens de rit keek hij mij in eerste positie over zijn schouder aan als een leeuw, maar op het laatste rechte eind had ik hem te pakken. Ik kreunde alles uit mijn lichaam. En Falck Hansen werd met een straatlengte geklopt. HU verdween met een paar machtige pedaalslagen zo uit mijn wiel. Ik merkte na deze rit dat ik er bijzonder goed opstond, maar toen kwam het dramatische hoogtepunt Ik zat mij op het middenveld voor te bereiden voor de finale tegen de Fransman Beaufrand, ik sprak mijzelf moed in en toen moest Ik weg waar ik zat: twee Canadese elftallen moesten voor de finale nog een spelletje spelen en het voetbalveld moest ontruimd worden. Weg IK NAM MIJN stoel op en ging ergens anders zitten en met een klap was mijn concentratie weg Ik zat maar wat naar mijn schoenen te staren en was in zak en as. En niemand wist het. Ik had toen wel willen brullen: „Het is kapot". Ik ging naar de start en wist toen dat ik een passieve rit zou rijden. Ik reed dom en verspeelde mijn olympische titel. Lichamelijk was ik dezelfde als een uur tevoren maar geestelijk

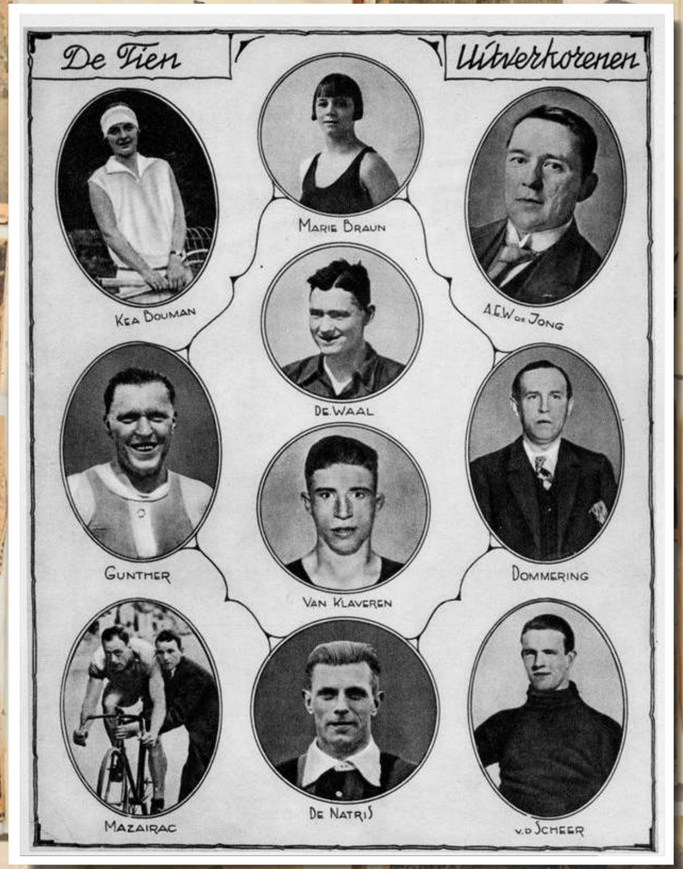

fabriek stelt elk jaar een tijdelijke premie beschikbaar voor de echtgenote van de Tourwinnaar, omdat zo zei de heer Magis, de man dag in dag uit in de belangstelling staat, terwijl de vrouw vrij zelden in de vele huldeblijken betrokken wordt.

De sprinter Toine Mazairac
(1901-1966)
De Volkskrant
16-01-1993
De sprinter **Toine Mazairac** (1901-1966) was een van de meest gevierde baanwielrenners van Noord-Brabant. Zijn grootste successen behaalde hij in de jaren twintig in de glorieperiode van het wielrennen op de baan. Hij haalde zilver bij de Olympische Spelen in 1928 in Amsterdam en werd een jaar later wereldkampioen in Zürich. Tussendoor bekwaamde hij zich tot automonteur in Antwerpen. 'Zijn dagen waren zwaar: 's morgens per fiets van Bergen op Zoom naar Antwerpen, daar overdag werken in een garage, gevolgd door drie uur avondstudie en met de fiets terug.' Toen hij de zestig al gepasseerd was, stapte hij weer op de wedstrijdfiets. Dat werd hem fataal. Hij overleed aan een schedelbasisfractuur, opgelopen bij een val op de wielerbaan van Dortmund. **Mazairac**s levensloop vormt een van de korte biografische schetsen in Brabantse biografieën 1 — Levensbeschrijvingen van bekende en onbekende Noord-Brabanders (Boom; ƒ 24,50). Na Drentse biografieën en Overijsselse biografieën is dit de derde reeks waarin provinciale erflaters bijeen worden gebracht. De reeksen zijn een initiatief van Boom en de verschillende stichtingen voor regionale geschiedbeoefening. In Brabantse biografieën 1 prijken 48 Brabanders, onder wie Jan de Quay, Ed. de Nève, Maria van Antwerpen, Gisbertus Voetius, Jacques van Ginneken en Hendrik Wiegersma. (HvG)

Vandaag IN HET NIEUWS met JAN LIBER Oud-renner Jan Maas over 'toen'
Het vrije volk : democratisch-socialistisch dagblad
29-06-1965
Vandaag IN HET NIEUWS met
JAN LIBER
Oud-renner Jan Maas over 'toen'
Er zijn. op het. Ogenblik maar twee dingen waarover Nederland spreekt: de verloving van prinses Beatrix en de Tour de France. De krant, staat er vol van. Bea-trix heeft het daarbij natuurlijk van de.Tour gewonnen. Ze staat nummer één in het nieuwsklassement. '" Het zou leuk 'zijn geweest als ze zich ter ere daarvan in het geel had gestoken, maar. ja, daaraan heeft de regie op. Soestdijk natuurlijk niet gedacht. Geen gele trui dus, maar iets in blauwgroen, dat haar ook goed kleurde Na de Prinses is de Tour echter wel een goede tweede in het nieuws. Merkwaardig, zoals na de weekendsuccessen de belangstelling voor de Tour omhoog is geschoten. Het herinnert aan oude tijden. Oude 1 tijden. Daarover moeten we het vandaag nog eens een keertje hebben. Ik bedoel niet de oude Tourtijden, ; hoewel' er best eens aanleiding zou zijn oude Tour-roem op te halen. Jan Cottaar heeft in een pas verschenen .boekje Finish in Parijs, oude Tour-cijfers verzameld, waarin helaas nog al. Wat onnauwkeurigheden . zijn geslopen. Snuffelen in zon boekje blijft desondanks erg plezierig. Zesentwintig. etappeoverwinningen hebben, Nederlanders al in de Tour behaald - en . daar is die van Cees van Espen nog niet eens bij! Zouden het er dertig worden dit jaar? We zouden er wel eens heel dicht bij kunnen komen, j Maar voorlopig stop : over de Tour. In de twee weken die nog komen, hebben we het er nog wel eens over. Naar andere oude tijden dus. al zijn het ook wielrenners-tijden, naar Jan Maas. Jan Maas in Steenbergen is pas 65 geweest. Die heeft nog een zilveren Olympische medaille van 1928 in zijn prijzenkast en in 1924 hielp hij Ko Willems in Parijs aan een gouden.

niet.Toen ik in Bergen op Zoom uit de trein stapte zei een van de spoormensen: Je hebt slecht ge-reden. Je bent maar tweede ge-worden". In de revanche reed ik 24 uur later cp de RUswükse wielerbaan alles aan flarden. Ik zocht in dat tijd naar natuurlijke middelen om mijzelf te stimuleren en niet naar iets dat je lichaam kan nekken. TEGENWOORDIG zoeken ze het in een apotheek. We reden eens met een ploegje in Keulen.Ik was de ongeschreven kapitein van mijn makkers en tijdens de training zei ik: „Jongens, hier zingen ze Deutschland, Deutschland, über alles als ze gewonnen hebben. Zullen wy die lui eens een afstraffing geven? Dan kunnen wij ons eigen liedje zingen". Wij fietsten dat de vellen er af vloten en 'zij kregen been aan de grond. Zo iets werkte be-ter dan de pillen van tegenwoor-dig. Ik had mijn maats bijgebracht dat die Nederlandse boeren niet onder behoefden te doen voor hun tegenstanders. Ge zonde en krach-tige knapen waren wij, die hun weg In de wereld zochten met na-tuurlijke middelen. Daarom ben ik een groot tegenstander van de tegenwoor-dige hulpmiddelen en Ik hoop dat het niet erger wordt en dat door deze publicatie de Jongeren in zullen zien dat wij vroeger ook resultaten van de bovenste plank konden bereiken en dat zij zullen begrijpen dat zU een verkeerde koers varen. De sport vergt bittere inspanningen. Ik ben geen beroepsrenner geworden. Maar met de hardheid wel-ke ik in mijn sport heb opgedaan heb ik een zaak opgebouwd.

Commandeur Van Duim snelste gentleman in wielerwedstrijd
Het Parool
06-04-1966
Commandeur Van Duim snelste gentleman in wielerwedstrijd
(Van een onzer verslaggevers)
HUMMELO, woensdag. — De algemeen secretaris van de Koninklijke
Wielren Unie. commandeur b.d. Van Duim, heeft gisteren op een traject van 19 kilometer rond Hummelo de „gentlemen wielerwedstrijd" van Vredestein gewonnen. De 58-jarige oud-on-derzeebootcommandant reed met gangmaker Piet van der Lans de afstand in 24 minuten en 25 seconden, inclusief de tijd vergoeding in verband met de leeftijd. Bij de journalisten was het duo Bal-der-Schouten het snelst, eveneens over 19 kilometer. De oud-renners (reden in de laatste categorie helt traject tweemaal en de winnende combinatie was hier Cor Bijster—Henk Nijdam. Het was een zeer geslaagde wielerdag in Hummelo. De 63-jarige oud-wereldkampioen bij de amateur-sprinters, **Toine Mazairac** (links), vormde in de „gentlemen wedstrijd" een duo met wereldkampioen op de weg 1965, Jan Janssen.

Cora Janssen kreeg auto
Limburgsch dagblad
21-09-1968
Cora Janssen
kreeg auto
(Van onze correspondent)
BERGEN OP ZOOM, 21 sept. — In de Bergen op Zoomse showroom van garage **Toine Mazairac**, de ex-wereldkampioen op de sprint bij de amateurs die enkele jaren geleden bij een ongeval om het leven kwam, kreeg vrijdagmorgen mevrouw Janssen, echtgenote van de Tour de France-winnaar, een auto (Opel Kadett Coupé) angeboden. De auto, welke een Franse firma in sportartikelen (Palladium) beschikbaar had gesteld voor de vrouw (ver-loofde) van de Tourwinnaar tijdens de laatste Ronde van Frankrijk, werd door de heer Magis, public relations man van Palladium, aan mevrouw Janssen overhandigd tijdens een korte bijeenkomst, waarvoor ook van de zijde van Pelforth, de huidige wieierwerkgever van Jan Janssen, belangstelling bestond. De Franse

Goedlachse, gastvrije West Brabander, die Jan. Dat is hij altijd geweest en dat is hij nog. Van renner op het rijwiel is hij verkoper van het rijwiel geworden net als zijn tijdgenoot," renner **Antoine Mazairac** in Bergen op Zoom en Gerrit Vorting in Roosendaal, allemaal mensen die helemaal aan de fiets verknocht zijn. Er zijn er ook die van de fiets naar de autobranche zijn gegaan/maar Jan Maas niet, die is in zijn zaak in de Grote Kerkstraat de fiets trouw gebleven, evenals trouwens Ko Willems in Amsterdam, Die twee namen zullen door alle wielereuvelen' hen altijd wel in één adem worden genoemd. Jan Maas, een beetje dun van haar geworden 'blank boven op' zoals hij het zelf met een pretlach zegt, maar verder geens weinig veranderd, denkt nog met zeer veel plezier aan zijn rennerstijd terug. Successen genoeg. Kampioen van Nederland op de baan in 1924 en op de weg in 1929. Deelnemer aan alle wereldkampioenschappen tussen ' 1922 en 1929 behalve in 1926, toert hij geblesseerd was en dan zijn Olympische wedstrijden in 1924 en 1928. We praten over 1924 in Parijs, die i onvergetelijke 50 km-wedstrijd op de baan die toen. nog op: het Olympisch programma stond/ de -wedstrijd waarin Ko Willems goud won, dank zij de opofferingen van Jan Maas; 'Nou moet je dat ' 'opofferingen' niet helemaal letterlijk nemen,' zegt Jan Maas nu bescheiden. Kijk het ging zo: ik kreeg in die wedstrijd alleen een halve ronde voorsprong. Als lik een hele tour had kunnen nemen, had ik dat natuurlijk gedaan, want ik wilde zelf ook wel graag winnen, dat begrijp je. . Maar dat ging .niet,ik bleef op die halve tour hangen en de rest maar achter me aanjagen om me te pakken te krijgen. Ze reden zich de tongen op het stuur, maar ze kregen me niet. Ko Willems bekeek het goed, die bleef . rustig tussen de wielen. | Die dacht, laat die anderen zich maar kapot rijden. Zo ging het ook. Ik hield het ten slotte niet en daarvan kon Ko profiteren., Dat kun je natuurlijk 'opofferen' noemen, maar. Als ik de kans had gekregen om zelf te winnen, nou dan had ik het gedaan, dat snap je.' . ..... Natuurlijk snap ik dat. Er is . geen renner die zich vrijwillig opoffert als hij zelf nog een kans heeft, 'ja misschien in het tegenwoordige betaalde-knechten-systeem in de grote etappe wedstrijden, maar op Olympische Spelen- zeker niet. Vier jaar later in Amsterdam, was Jan Maas er weer bij. Ko Willems niet meer. Jan zat toen in de finale van de ploegachtervolging met: Janus Braspenning, Piet van der Horst en -.- Jan Pijnenburg. Bosch van Drakenstein had in de halve finale gereden,' maar trok zich voor de - finale terug. 'Den Bras' viel voor hem in.. We i reden in - die * finale tegen de Italianen, maar we konden ze f niet houden.' Het goud ...was dus weer niet voor Jan Maas weggelegd maar hij beschouwt dat zilver nóg altijd: als een van zijn mooiste prijzen. Prof is hij nooit geworden. Jarenlang heeft hij te samen met **Antoine Mazairac**, ook al zon onverwoestbare amateur, een bijna onverslaanbaar amateurkoppel gevormd. Natuurlijk is Toine, die volgend jaar 65 wordt, op de verjaardag van Jan Maas geweest. Ze waren het er toen over eens, dat het tegenwoordig lang niet meer zo leuk in de wielrennerij is als vroeger. . 'We waren vroeger ook veel speelser,' zegt Jan en zijn vrolijke gezicht is een en al lach bij de herinnering. 'Ik zie nog op de Olympische Spelen van 1928 **Toine Mazairac** een brandslang oppakken en die op de heren van de jury en de TJCI richten. Hij spoot er de heren de officiële papieren mee-uit de handen. Ze waren drijf.'„ Als je dat hu deed, werd je geloof Ik wegens wangedrag geschorst.' Toen lachten we allemaal. Het reizen was ook veel genoeglijker. We gingen allemaal gezamenlijk met de trein. Nu gaat iedereen met zijn eigen wagen. Hij rijdt even een sprintje en weer weg. Je ziet mekaar bijna niet meer.' Toch heeft Jan Maas nog niets van zijn belangstelling voor de wielersport verloren. In ' het seizoen kan men hem elke zaterdagavond 'als er wat te doen is' in het Sportpaleis in Antwerpen vinden. 'Wanneer komt er hier nu eindelijk eens een sportpaleis?' is zijn verzuchting.- . :" Even dan toch nog een vraag over de Tour de France: 'Wie wint er?' Ik hou' het op Poulidor.'. zei Jan, ,'maar vlak . Gimondi. Ook niet uit..-. en" wie weet toch' nog Jan Janssen. En toen moest hij naar de TV, naar Beatrix kijken! Die had haar etappe intussen overtuigend gewonnen.

COMMANDEUR VAN DULM SNELSTE GENTLEMAN
De Volkskrant
06-04-1966

COMMANDEUR VAN DULM SNELSTE GENTLEMAN

(Van onze verslaggever))

6 ' april — **Toine Mazairac** durfde gisteren niet terug naar zijn Bergen op Zoom. De olympische kampioen 1928 en de wereldkampioen was er volkomen zeker van geweest, dat hij aan het snelle regenboogtrui-drager Jan Janssen, tot de eerste gentleman van de Koers zou worden uitgeroepen. Wekenlang had de vermaarde sprint-kampioen voor deze ere-titel, de laatste vier dagen zelfs op de racefiets van Janssen zelf, om de begeerde onderscheiding te veroveren. **Mazairac** werd „slechts" vijfde, ruim drieënhalve minuut achter Van Duim, de algemene secretaris van de Koninklijke Nederlandse Wielren Unie, die met Piet van der Lans de zegevierende combinatie de uitstekende tijd van 24 minuten en 25 seconden. Waarbij de 58-jarige oud-onderzeebootcommandant rijkelijk profijt-tijdsbonificatie die de „oudjes" in deze gentleman-koers wordt Van Duim b.d. had daarvoor dan ook verscheidene dagen het Uummelo verkend, zodat hij elke bocht en elk steentje beter houd van zijn vestjeszak. Piet van der Lans dus voorop in de categorie van de Ber i' rl er van Wielersport was met Henny Schouten de snelste in de sportjournalisten, waarbij toch opgemerkt moet worden, dat J k werd, dat Schouten zich zaterdag in de Ronde van Noord duidelijk gespaard moet hebben om gisteren deze winnende Opvalleng was ook de zege in de categorie der oud Waar Henk Nijdam in een voortreffelijke stijl Cor Benster naar Se trok vóór het duo Ruiter-Rijkers, Bitter-Jan Janssen, en Sjef Janssen-Arie den Hartog. De jury heeft bij de aan-verschillende winnaars weinig moeilijkheden gehad; het was de deelnemers zich voorbeeldig gedragen hadden: de dopingleden geen enkele overtreding geconstateerd, al waren laboratorium-onderzoeken noodzakelijk ...

Sport dag-in dag-uit Van repenverkoper tot gevierde wielrenner: JAN PIJNENBURG Vandaag zestigste verjaardag

De Telegraaf

15-02-1966

Van repenverkoper tot gevierde wielrenner: JAN PIJNENBURG Vandaag zestigste verjaardag De in de wielersport vergrijsde Brabanders zullen zich ongetwijfeld de jongen herinneren, die in 1921 tijdens wed-strijden op de toen bestaande Tilburgse wieler-en motorbaan met, chocoladerepen ventte. Zeventien jaar was het joch. toen en hij deed dit om met de aldus verkregen centen, vermeerderd met het zakgeld van zijn weekloon, een racefiets tê kunnen kopen. Nog geen twee jaar later maakte hij op die-zelfde baan als nieuweling zijn debuut met enkele klinkende overwinningen, na eerst in een aantal wegwedstrijden, de bloemenruiker te hebben op-geëist. Jan Pijnenburg is vandaag zestig jaar geworden. „Daarover hoef Ik geen seconde na te denken. Al moest ik op mijn blote voeten, ik deed het net zo", was zijn antwoord, toen ik hem vroeg of hij opnieuw de wielersport als zijn beroep zou hebben gekozen, als hij het nog eens over kon doen. De Tilburgse wielerkampioen uit de jaren twintig en dertig Is nog steeds vitaal en zijn ogen bliksemen als we samen herinneringen uit zijn glorietijd ophalen. Uit de tijd toen hij nog amateur was en de „koning van de grasbanen" werd genoemd en later, op de echte wielerbaan, met de Nederlandse achtervolgingsploeg een groot aandeel had in het veroveren van de zilveren medaille op de Olympische Spelen van 1928. Op de wielerbaan was Pij-nenburg „all round". Hij kon sprinten als de beste en bleek als achtervolger zo'n geweldige kracht, dat de toenmalige sportcommissie van de Neder-landse Wielren Bond hem een plaatsje toewees in de achtervolgingsploeg voor de Olympische Spelen, samen met Jan Maas, Janus Bras-penninckx en Pé van der Horst. In datzelfde Jaar behaalde Jan ook nog een succesje door de finale van het sprintnummer te bereiken en daarin de derde plaats te bezetten achter jonkheer Bosch van Drakesteyn en de Brabander **Toine Mazairac**. Het was Pijnenburg's laatste amateurjaar. • JAN PIJNENBURG is vergrijsd in het vak. Met weemoed denkt hij terug: aan die tijd tussen de twee wereldoorlogen, waarin hij zijn triomfen vierde, zoals hier in 1930," toen hij het Nederlands kampioenschap over 50

Vliegveldje De Eendekooi in Woensdrecht

in de autobranche te gaan. Hij tuist, dat het een teleurstelling voor zijn ouders zou zijn, die hem graag in de overheidsdienst zagen, maar Ridder van Rappard moedigde hem aan, om de stap naar het bedrijfsleven te zetten en zijn ideaalbeeld te volgen. **Mazairac** ging volontair in Keulen en Antwerpen en leerde er het auto vak. Op het hoogtepunt van zijn roem, in 1930, maakte hij een radicaal einde aan zijn loopbaan als renner en van die dag af concentreerde hij heel zijn doorzettingsvermogen op zijn maatschappelijke vooruitgang in de autobranche. Dat hij ook daarin succes wist te boeken, bewijst het fraaie, modeme garagebedrijf, dat de heer **Mazairac** op het ogenblik in Bergen op Zoom rijkelijk Beleidelijk aan groeide ook zijn interesse in de vliegsport en in 1950 besloot hij zelf te gaan vliegen. Op vijftigjarige leeftijd behaalde hy rijn brevet als sportvlieger en toen kreeg ook de zeventienjarige Els de smaak te pak- ken. „Ik zou best ook willen leren vliegen", zei ze, maar vader **Mazairac**, die bij zijn dochter nog nooit enige technische aanleg ontdekt had, voelde daar weinig voor. „Kind, je kunt niet eens behoorlijk fietsen", was het vernietigende oordeel van mama. Maar de gedachte liet Els niet los en dat ze toch wel iets van de vasthoudendheid van haar vader heeft, bleek, toen ze een half jaar geleden eindelijk gedaan kreeg, iat ze zich eens liet testen door instructeur Bruijs. „Ik geloof wel, dat ze het onder de knie krijgt", oordeelde die na de test. Ze kreeg het inderdaad onder de knie en veel sneller dan iemand had verwacht. Na vier uur vliegen maakte ze al haar eerste solovlucht en toch wel een beetje trots stelt ze vast, dat dat nog sneller was dan vader het deed. Na een klein half iaar lessen en dan in de winter, dus met vaak slecht weer, haalde ze haar brevet. Hoewel het zweefvliegen haar nooit zo heeft geboeid — „Je moet telkens zo lang op je beurt wachten, om dan één startje te maken" —heeft ze op aandringen van haar instructeur toen ook het zweefvliegbrevet gehaald. De heer Bruijs zou het liefst zien, dat zijn succes- volle leerlinge zich nu ook verder zou toeleggen op de vliegerij. „V zou me het liefst allerlei records zien breken", lacht **Els Mazairac**, maar zelf voelt ze daar voorlopig weinig voor. Trouwens, dat irevet vindt ze natuurlijk wel erg plezierig, maar ze is reëel genoeg, om het nu ook weer niet al te hoog aan te slaan. „Vliegen kan immers iedereen leren", zegt ze, en of ze verder nog tot bijzondere prestaties zal komen, dat zal wel blijken. Wel wil ze nu erg graag ook nog het brevet parachutespringen halen. Binnenkort zal daarvoor waarschijnlijk ook in ons land een opleiding worden gegeven, op Terlet, maar als dat niet mocht doorgaan. wil ze naar Frankrijk om dat te leren. En verder heeft ze eigenlijk geen bijzondere plannen. Gehoon doorgaan met haar werk op kantoor thuis in de garage, bijspringen als er eens snel een auto gehaald of wegge- bracht moet worden en verder moeder assisteren in "iet huishouden En dan 's avonds en in de week-ends naar Woensdrecht om te vliegert als het even kan. „Zij liever dan ik", mompelt haar broer, die net als mama **Mazairac** maar liever op de begane grond blijft. Voorlopig zijn er dus in de familie geen nieuwe gebrevetteerde te verwachten, maar twee is ook wel genoeg, vindt mama, die het plezier van „dat gehang in de lucht" nooit best heeft kunnen begrijpen, al is ze dan nu toch wel trots op „haar twee vliegers". **Toine en Els Mazairac.**

km zonder.' Gangmaking behaalde. Door het nemen van een onafhankelijke licentie in 1929 stond hij in het voorportaal van de beroepsklasse en behaalde hierin zijn eerste nationale kampioenschap in het sprintnummer. Deze overwinning zou de eerste zijn van een lange reeks, want van de 29 wedstrijden die hij in 1929 nog reed, won hij er liefst 2l>' Grote contracten konden toén niet uitbleven. Hij werd aangezocht een zesdaagse ln Stuttgart te rijden, gekoppeld aan de Duitser Skupinski, met wie hij weliswaar niet meteen zegevierde, maar wel de tweede plaats opeiste achter het toen vermaarde koppel Piet van Kempen-Paul Bil-schenhagen. Het zou te ver voeren alle van de rtüm driehonderd overwinningen van Pijnen-burg te releveren. Slechts enkele hiervan som ik op: ze-ventien ' zesdaagse-overwinnlngen, Nederlandse kampoenschappèn in 1930 en 1931 over 50 kilometer op de baan zonder gangmaking. benevens de nationale titels in 1935, 1936 en 1938 op het nummer achtervolging. Nóg steeds ontploft de „kanonbal" tijdens het ophalen van zijn herinneringen en zijn ogen schieten vlammen wanneer hij praat over het peil van de hedendaagse renners. • Pijnenburg meent, dat het de hoogste tijd is, dat weer grasbaanwedstrijden worden georganiseerd. Hierdoor zullen volgens hem wielerbanen worden opgericht, kléine wielerbanen, die, zegt hü, over enkele jaren toch nodig zijn, wanneer het steeds drukker wordende .verkeer wegwedstrijden onmogelijk zal maken...

HET VRIJE VOLK ■—. DINSDAG 29 JUNI 1969

Vader en dochter vliegen (Van een medewerker in Nederland)

Amigoe di Curacao : weekblad voor de Curacaosche eilanden

07-07-1956

Vader en dochter vliegen

De Tijd : godsdienstig-staatkundig dagblad

23-06-1956

Vader en dochter vliegen

„Vader is in ieder geval de „gewichtigste" vlieger van .Nederland", zegt de22-jarige Els **Mazairac**. „Hij weegt 113 kilo". Uiter-lijk heeft Els niets van haar vader, de vroegere wereldkampioen sprint. De enige overeenkomst is, dat ze allebei geboren en getogen zijn in Bergen op Zoom, „rasechte krabben", om met Els te spreken, en dat ze allebei hun vliegbrevet A hebben. „Een vader en dochter, die allebei hun brevet hebben, zijn uniek in ons land en zelfs in West-Europa", verzekert ons instructeur Bruijs, „en vrouwen, die twee vliegbrevetten hebben, komen ook maar sporadisch voor. Op dat punt is Els **Mazairac** dus eveneens een uitzondering, want toen ze onlangs haar vliegbrevet. A had gehaald, dat haar het recht gaf een sportvliegtuig te besturen, is ze maar meteen doorgegaan voor het zweefvliegbrevet B, dat ze nu ook in haar zak heeft. **Toine Maizarac**, nu 55 jaar, is altijd een echte sportman geweest. Toen hij twintig was, koos hij de wielersport als zijn favoriete en een jaar later was hij kampioen van Nederland. In het dagelijkse leven gemeenteambtenaar, was hij op de wielerbaan al spoedig een van de gevreesden. Viermaal fietste hij zich in de finale bij de wereldkampioenschappen en in 1929 kwam hij daaruit als overwinnaar te voorschijn. Het jaar tevoren verloor hij in de olympische finale met een halve wiellengte. „In de sport moet je hard zijn als graniet, moedig en bereid om ieder offer te brengen", zegt **Toine Mazairac**, „en natuurlijk speelt de eerzucht ook een grote rol". Het waren die eigenschappen, die het succes van **Mazairac** in het leven bepaalden. Hij werd een groot kampioen, maar hij had ook de moed de wielrennerijer aan te geven, toen .Iij zich eenmaal had voorgenomen zich een minder ruw en hard bestaan te veroveren. Toen hij in 1926 ten gevolge van een ernstig ongeval een week of zes in Denemarken in een ziekenhuis moest verblijven, sprak h\j met de Nederlandse gezant, die hem daar kwam bezoeken, over zijn plannen, om

IN HET NIEUWS met Jan Liber Toine Mazairac heeft drie dokters

Het vrije volk : democratisch-socialistisch dagblad

25-05-1966

IN HET NIEUWS met Jan Liber

Toine **Mazairac** heeft drie dokters Het is gewoon een genoegen: te praten met **Antoine Mazairac**, _ de wielrenner van grote naam\ uit 'de jaren twintig, vele malen kampioen van Nederland en .wereldkampioen in Zürich in 1929. Hij is, gisteren 65 geworden en het is in de Scheldelaan .in Bergen op Zoom, een. Groot feest geweest. Zo echt op z'n Brabants gezellig gastvrij en ongedwongen:'- met , een' gastheer naar wie je altijd 'met open mond' . kunt luisteren.. Niet - alleen omdat--hij van die - mooie wielerverhalen heeft, ach nee, ik ken er wat dat betreft nog veel meer, maar vooral omdat hij een man is vol met levenswijsheden; die allerlei beeldspraak tot zijn beschikking heeft en die. nog wel iets te zeggen heeft tegen de jongeren onder ons. Hij is geen Bergenaar van geboorte, onze Toine.. Hij komt uit Roosendaal, maar toen zijn vader in 1908 directeur van Van Gend en Loos in Bergen op Zoom werd, verhuisde de familie en daarna heeft hij er zijn leven lang gewoond. Nu is hij er een van de populairste ingezetenen. Elk kind brengt je onmiddellijk bij hem thuis. Hij is er mislukt als gemeente-ambtenaar, maar bijzonder, geslaagd .als zakenman in de autobranche. Probeer niet precies op te schrijven wat **Antoine Mazairac** zegt, dat lukt: nooit. Hij praat net zo snel als hij vroeger kon fietsen. Je kunt hem niet bijhouden. Misschien kwam: het ook wel door zijn hoge levenstempo, dat de ambtenarij niets voor hem was. Zijn vader had het echter zo gewild; en woord was vaders wet...' Zo waren toen de vaders. Sport, fietsen vooral. Dat was het dat de jonge **Antoine** bezighield en ergens in zijn achterhoofd woelde toen al de gedachte aan automobielen en we leefden nog maar in het begin van de jaren twintig.' De jaren twintig Ooooh," als we over die Jaren twintig praten, dat komt natuurlijk de befaamde wielerbaan van Bergen op Zoom; de Raayberg op de proppen. Het centrum van de wielersport in West-Brabant. Hij zag er zondag aan zondag, als hij ergens in een hoge boom geklommen was, : Moeskops rijden en de Leene's en de : Van Kempens: De sprinters,,, hij was er gek mee. Hij moest het zelf ook gaan doen. De explosies van verzamelde krachten-dat uit elkaar spatten ; van de sprinters vond ik geweldig. Ik had dat zelf ook' in me. .Eerst was het alleen maar hard fietsen, maar toen kwamen' de uitbarstingen. Je kunt je dat niet voorstellen als je geen sprinter bent...' Het is heerlijk om te zien hoe **Antoine Mazairac** weer ;in zijn sport leeft,. hoe hij: het weer allemaal ziet gebeuren." Zijn eerste kampioenschap van Nederland in 1921 en wat er, daarna nog allemaal volgde. 'Ik weet niet precies meer hoeveel het er zijn geweest', zegt hij nadenkend. 'Het doet er ook zo weinig toe: Dat is nu niet belangrijk meer. . Nee, nee, vader vond het eigenlijk niet goed, maar toch voelde hij zich gestreeld door mijn successen. Zo gaat' dat bij .vaders." Er leefde angst bij de ouwelui. Ze dachten: Moet - dat zo met hem doorgaan, waar moet dat naar toe. De burgemeester, meneer Stulemeijer, gaf me reprimandes. Hij zei tegen me:; **Mazairac**, jij. kent Bok de Korver die voetballer ', van Sparta,". toch. wel. Nou die is in Rotterdam net" zo als jij ; gemeenteambtenaar ,en als die zondags een grote .wedstrijd gespeeld heeft, kan hij de hele week niets meer uitvoeren, Pas op dat het met jou ook niet zo gaat."--: Ik ging in debat met de burgemeester. Maar wat hielp het,. Hij had in zover gelijk, dat die baan me niet beviel en toen had ik het geluk —wel het symbolische geluk eén zeer ernstig ongeluk te krijgen. Ik reed in 1926 in-Kopenhagen ,een sprint' met Bernard : Leene; Jan Hijzelendoorn, die ze toen ook al: de ' 'Hit' noemden.' In volle, sprint brak mijn voorvork en ik lag zeven weken met van alles, gebroken in het ziekenhuis. Onze gezant ridder; Van Rappard kwam bij mij op' bezoek/ ik biechtte hem op, 'dat gemeenteambtenaar geen baan voor me was, maar ik de moed niet had het tegen mijn- vader te zeggen. Toen heeft hij het voor me gedaan. Zo ging ik dan naar de auto-branche maar eerst moest ik elke morgen om acht. uur 'op de fiets naar: Antwerpen-'. En weer terug.- Ik verdiende er 50 frank in de. week. Dat was toen een rijksdaalder. Zet dat maar eens in de krant. Als ik dat nou vertel zeggen ze die vent is gek: ' Maar onze jonge generatie weet. niet. wat vechten is.

Tegenwoordig willen ze eerst betaald worden en dan werken, maar ik zeg: wil je wat bereiken — in de sport net zo goed als in het dage-lijks leven — dan moet je je.inspannen-...vechten.
In' 1929 werd ik in Zürich dus wereldkampioen en toen ben ik er mee ' op ehouden.' Altijd i amateur gebleven. Op 1 mei 1930 heb ik mijn autozaak geopend en ik mag zeggen, dat ik geluk gehad heb. Maar dit moet je wel bedenken: di sterkste man is niet wie de meeste kracht heeft,' maar die het het langste volhoudt en dan nog wat:je kunt beter slijten dan roesten want. het roestproces kom snel meneer, als je niet oppast. Ik heb geleerd, dat een mens drie dokters nodig heeft in zijn leven. Weet je hoe ze heten? ,-' Dokter Rustig, dokter. Vrolijk en dokter Vlotig. Zo leef ik nu ook, maar iedere morgen om zeven uur, weer of geen weer. storm of regen, ga ik op de fiets naar .mijn zaak. Dat doet me goed, dat houdt me fit. Je hebt echter mensen, die vroeg opstaan, maar laat wakker worden, doch ook mensen, die vroeg wakker worden, maar laat opstaan,' Kun je me volgen? Denk er maar eens over na. **Antoine Mazairac** volgt de wielersport nog altijd met veel be-langstelling. Hij heeft vooral veel contact met Jan Janssen voor wie hij grenzeloze bewondering heeft. 'Weet Je wat het mooie van Jan Janssen is? Hij leeft sober en blijft rijk door eenvoud,' is. zijn laatste woord. •Er zijn; niet zoveel , wielrenners van wie je dat kunt zeggen. Maar **Antoine Mazairac** . was er stellig ook: een van. ; Werkelijk, het was fijn om met hem te praten.

Mazairac in Dortmund dodelijk verongelukt
Leeuwarder courant : hoofdblad van Friesland
12-09-1966

Mazairac in Dortmund dodelijk verongelukt
Te Dortmund is zaterdagmiddag tijdens een internationale wielerwedstrijd voor veteranen oud-wereldkampioen der amateur-sprinters **Toine Mazairac** dodelijk verongelukt. **Toine Mazairac**, die in Bergen op Zoom eigenaar-directeur was van een bloeiende garage en automobielbedrijf, is in mei 65 jaar geworden. Het ongeluk gebeurde toen de ex-wielrenner in een haakse bocht van het parcours, dat was uitgezet in de buurt van de Westfaler Halle kwam te vallen. Met een schedelbasisfractuur, inwendige bloedingen en enkele gekneusde ribben werd hij in een ziekenhuis opgenomen. Daar is hij zondagmiddag aan zijn verwondingen bezweken. **Toine Mazairac** behaalde de wereldtitel in 1929 op de Oerliekon-baan in Zurich.

Laatste gang Mazairac
De Volkskrant
16-09-1966

Laatste gang **Mazairac**
(Van onze sportcorrespondent)
BERGEN OP ZOOM, 16 sept. — In Bergen op Zoom is donderdag de oud-wereldkampioen der amateur-sprinters **Toine Mazairac** naar zijn laatste lustplaats gebracht. **Mazairac**, die in 1929 op de Oerlikonbahn in Zürich de wereldtitel veroverde en zes maal amateur-sprintkampioen van Nederland werd, verongelukte zaterdag in Dortmund. waar hij deelnam aan een veteranenkoers. Onder de talrijke belangstellenden, die de begrafenisplechtigheid bijwoonden bevonden zich Jan Maas, Leen van Dijk, Frans Hoeks, Janus Braspenninckx en Sjef van de Vijver, allen oud-renners uit de glorietijd van **Mazairac**.

AMSTERDAM
Amigoe di Curacao : weekblad voor de Curacaosche eilanden
04-09-1972
AMSTERDAM Zonder meer een van de succesvolste Spelen waren voor Nederland die in 1928 in Amsterdam. Daar werd Bep van Klaveren bokskampioen in het vedergewicht. De turnsters zegevierden in de driekamp, het tandem-paar Beene-Van Dyk was voor iedereen te snel en ook nu waren er twee gouden „medailles by de military: Pahud de Mortanges individueel en met De Kruyff e n Van der Voort van Zypp werd ook de teamprijs veroverd. Toen begin zich ook de kracht van het Nederlandse dames- Jammen af te tekenen, getuige de eerste plaats van Zus Braun op de 100 m rugslag in 1.22.0. Tweede plaatsen waren er voor hoogspringster Lien Qisolf (1.56 m>, het hockeyteam met o.a. Rein de Waal, die later coach van de nationale ploeg zou worden. Den Kruyff in de military. De 1.15.2 op de km tijdrit leverde Bosch van Drakenstein ook al een zilveren plak op. **Toine Mazairac** werd tweede op de sprint en de ploegachtervolgers Maas, Van der Horst, Braspenninx én Pijnenburg werden met 5.06,2 over 4 km tweede.- Tweede werden ook de zeilers in de internationale 8 m-klasse, de zwemster Marie Baron (200 m schoolslag in 3.15.2) en Zus Braun (4QO m vrije slag in 5.57.8). Bronzen medailles werden veroverd bij het boksen door halfzwaargewicht Karel Miljon, de gewichtheffen Scheffer en Verheven en de dressuur-equipe.

Bergse wielerkampioen Toine Mazairac: zijn leven was één grote sprint

BERGEN OP ZOOM - 50 jaar geleden, op 11 september 1966 overleed de oud-wereldkampioen (1929) en vice-Olympisch kampioen sprint (1928) na een fatale valpartij op de wielerbaan van Dortmund.

BNDeStem Redactie 13-09-16.
'Is mijn vader vijftig jaar dood?" Jan Mazairac uit Bergen op Zoom reageert verrast op de vraag of hij wil meewerken aan een artikel over zijn vader Toine. Mazairac is een bekende naam in Bergen op Zoom, van de autogarage aan de Lindebaan en daarna de Glacisstraat, tegenwoordig de Erasmuslaan. De afspraak is op het kantoor van de leegstaande garage. "Bergen op Zoom wil dat nieuwe zaken in de binnenstad komen en niet aan de rand daarvan. Zo blijf ik hier met de lege boel zitten", zucht Mazairac als hij de plakboeken op het oude bureau van zijn vader legt. Van het autobedrijf zijn er meer foto's te vinden dan van de wielercarrière van Toine Mazairac. Wat wil je? Het was 1921 toen hij voor het eerst Nederlands sprintkampioen op de baan werd. In totaal mocht de Bergenaar deze kampioenstrui vier keer ophalen, in de acht jaar dat hij fietste. Daarnaast werd hij nationaal baankampioen op de 30 kilometer, hij pakte zilver op de Olympische Spelen van 1928 in Amsterdam en zijn uiteindelijke doel bereikte Toine Mazairac in 1929 toen hij in Zürich wereldkampioen sprint werd.

"Daarna is hij meteen gestopt", weet zoon Jan. "Hij wilde altijd wereldkampioen worden. Thuis in Bergen op Zoom werd vader door enorm veel mensen op het station onthaald. Iedereen wilde hem kennen. Het viel hem zo tegen dat die roem zo kort duurde. Hij stopte er meteen mee."

NOG 'S WA DIANDERS...

VASTENAVENDKRANT | 28 | 7 | JAARGANG

WERELDKAMPIEJOEN SPRINT EN OTO'ANDELÈ:

• Toine Mazairac •

Toine Mazairac wier gebore n'op 24 mei 1901 in Roosendaal. In da zeilefde jaar ver'uisde n't gezin nar Bertrege. Na de Rijks-H.B.S. kreeg Toine werrek op 't gemèénteskkretariejaat, lekker same mè z'n broer. In 1920 wier tie, as toeschouwer op wielerbaan De Raaiberreg, aangestoke deur manne n'as Moeskops en Van Kempen. Da brocht 'm d'r toe om 'n reesfiets te kòòpe en al gauw groeide n'te uit tot 'n sprinter van nivo.
In 1921 wier Mazairac vor d'eerste keer nasjonaal kampiejoen bij d'ammeteur-sprinters. IJ won die titel ok in 1925, 1927 en 1929. In de jare dèèr tusse was tie tweedes.
In 1923 wier Toine Mazairac vor d'eerste keer uitgozonde nar 'n wereldkampiejoenschap en dèèr wier tie medeèn tweedes. Zellef zag tie 't jaar 1926 as 'n ommekeer. Me wedstrijde n'in Kopenhagen kwam tie te valle en de periejode van rust dèèrnaar brocht 'm d'r toe z'n weg te zoeke n'in d'opkomme'de o'oto'andel. In de wintermaanden studeerde n'ie vor otomonteur. IJ erstelde trouwes zo snel, dattie 'n paar maande later al derdes wier in 't wereldkampiejoenschap, want de wielersport bleef tie trouw. In 1928 leek tie op z'n sterreket te zijn, mar op d'Olumpiese Spesle n'in Amsterdam kwam tie nie wij'er as 'n zullever medallie. 1929 brocht 'm weì 'n titel. Op d'Oerlikonbaan in Zürich wier Toine wereldkampiejoen sprint!

Mazairac (links) aan de start voor d'alleve finale van de 1000m sprint op d'Olumpiese Spesle van 1928.

Ondernemerschap
Dis wereldtitel was d'afsluiting van 'n prachtege sportlòòpbaan. Na z'n uwelek noom tie 'n fejet bedrijf in Berrrege n'over, de N.V. Motor ier in Berrege. Ooos ware nog zeldzaam. 'n Taksiebedrijf moes vor de nòòdeg inkomste zurrege. De Duits inval in 1940 brocht 't bedrijf in moeielek'ede. De twee otoos uit de spoowtroem wiere gevorderd en nooit nie vergoed. Omda Mazairac niet vor de bezetter wou werreke, moes 't eèie gezin onderduike. In 1945 begon tie oppernuwet en in 1951 kwam 't totte muwwbouw aan d'Erasmuslaan.

Naar d'eiwel
Toine bleef te wielersport èèi z'n leve trouw, oewel dattie in 1952 ok z'n brevèt as sportvlieger aalde. Nog rond z'n zestegste noom tie dikkels dèèl aan zoge'ete 'gentleman'-wedstrijde. Op 10 september 1966 startte n'ie in Dortmund. 'n Elling dèèrzo, wier t'm fataal. Toine Mazairac kwam mè gròote snel'eid te valle en overleej 'n dag later aan 'n schedelbazesfraktuur.

Wereldkampiejoen Toine Mazairac wor ge'widegd op 't stad'uis na d'Intocht van 1952.

DILLEKE

Schuurke van opa sting vol mè bulle n'en spulle die mèéneg Vastenavendbal, Dweilavend, Intocht en Optocht ware mee gezeuld. Te voet, op 'n kar, deur 'n enkeling of mè d'n groep. Van 'n stoffe lampekap tottemè d'n, tot gerieke n'omgebouwde kinderwage. 't Ware simbole van leut en inspiraie; de tastbaar verbeelding van de Vastenavend, van weloer. In 'n donker oekske, sting gebukt onder gescheurd ver'uisdòòze, 'n ouw dilleke verschole. En al die jare addet mijn biezonder aandacht, mar ik liet 't staan.

As kind ging ik bij opa op avetuur in z'n schuur. Dan makte n'ik gereikes van die spulle. Ik zette ze, ok al was't òògzomer, achter mekare en makte m'n eigeste z'Optocht in'r achterom van opa. M'n zusje, 't buurmeske, 't achterbuurjongeske en d'n ond ware peblèk en deelnemers tegolijk. Opa was de zjurie. Al sins m'n eerste n'Optocht viel m'n òòg op da dilleke. 't Was t'r zowèèn mè zonder spatborde. 't Stuur zo krom as't gewevi van de bok van opae. De bandjes leke n'op verweerd post-ilèstieke. 't Zadel zouw 'n gèèf getreend achterwerrek nie lang mir kenne verdrage. 't Pomke n'aan d'achterbuis ad z'n leste n'asem al jare geleeje n'uitgeblaze. Mar agge da dilleke n'aan z'n achtenste om'òòg trok zo da d't achterwiel van de grond kwam, en vervolleges 'n zwiep gaf aan de trapper, dan oorde n't ritmies geratel van de ketting die ongereg in de tandwiele van da dilleke beet. Gek genogt eb 'k da dilleke nooit opgesteld.

Opa was wielerenner gewist. IJ ad kweet-nie-oeveul klassiekers gekoerst. Gin kesei in Bels waar tie gin snotpegel op et gekwalt. Mar d't sta nog gin kermmeskoers op z'n naam. Opa dee mee om z'n ploegmaats te late winne, dèèr ging 't èm om. Opa was 'n beschei'e mar nie minder kontente kmocht. Fleeje week liep ik z'n schuurke wir 's in. Dèèr ston m'n stokouwe n'opoe mè d't dilleke van opa tege d't schòòt aan gepekeerd. Ze liet 'n traan en vreef mè t'r schort wa stof van 't dilleke. "'t Is koers", zee opoe. "Wa d'ad oew opa zaleger dèèr gèère n'aan mee gedaan! Dèèrom madde gij moe doen. Mette Dnaa van de Kraai". Uit d'r schortzak aalde ze 'n ròòd-wit slagerstouwke en 'n bordje mè d't getal ellef. Ze gaf 't aan mijn. "O'oef nie te winne, agge mar leut ett Da's waar 't om draait in orze Draai".

WIELERBAAN DE RAAYBERREG

Tot wijd in d'achttiend'eeuw wiere de voltrekkinge van lijfstraffe n'in Berrege méestal gedaan op 'n schavot da d'op de Gròòte Mart sting. De lijke wiere buite de stad aan 't voliek tentòòngesteld, oorspronkelek aan de Wouwseweg, later op de Raayberreg, al eeuwe'lang 'n uitgeleze plek vor 'volieksvermaak' dus.

Opebare verkòòp
In navolleging van Amsterdam en Scheveningen wiere d'r rond d'eeuwwisseling planne geraamd om 'n wielerbaan op de Raayberreg te bouwe. d'Opening van de baan was op Emelvaarsdag 12 mei 1903 mè wielerkerse, ardlòòpwedstrij'e en 'n moter-rees. Verschille'de wedstrij'e wiere 'n'in die jare n'uitgeschreve deur de Berregse wielerverèéneging 'Sport staalt Spieren'.
't Bleek nie gemakkelek om de eksplatasie van de wielerbaan kostedekkend te make. Al op 4 mei 1909 wier in 't koffie'uis De Raayberreg overgegaan tot opebare verkòòp. Da was trouwes deurgestoke kaart, want de wielerbaan wier vor 't simbolèese bedrag van vijftien gulde verkocht aan de koffie'uis-oudster: weduwe Maria Elisabeth Heestermans, eigenaresse van de grond.

De wielerbaan was ier mee van de dreige'de ondergang gered. Bij nasjonale baankampiejoenschappe in 1909 wiere de renners, begeleid deur de fanfare, van 't stesjon ge'aald en ging 't in optocht naar De Raayberreg. De Revue der Sport stak de loftrompet over de stad: 'Ditmaal te Bergen op Zoom! Het kleine stedeke in Noord-Brabant, dat vele grote steden in ons vaderland vooruit is en zich in het bezit mag verheugen van een wielerbaan. Wie kent niet De Raayberg'. Bij goei weer wiere de wielerwedstrijde dikkels bezocht deur twee- tot tienduzend toeschouwers. In de jare twinteg vierde de popelière Berregse ammeteursprinter Toine Mazairac veel overwinninge n'op de baan.

Neve wielerwedstrij'e wier 't terein ok gebruikt vor de wedstrij'e van d'in 1908 opgerichte voetbalklup Dosko ('t voetbal'veld eette de 'Leeuwekuil') en vor moter- en oto-rerses. 't In Berrege gekegerde Derde Regiment Infanterie komponeerde zellefs de 'Raaybergmarsch'.

't End in zicht
Na de Tweede Wereldoorlog noom de belangstelling vor 't baanwielrenne sterrek af. Weg-wielerwedstrij'e stege n'in popelarriteit en Dosko vermulde de Raayberreg vor 't riejaste sportparrek Rozenoord. Op 30 oktober 1959 besloot de gemèénteraad tot onteigening van 't sportkepleks en op 8 december wier de grond vor 60.000 gulde aan de gemèénte verkocht. Evekes later wier'te wielerbaan afgebroke.

De toenmaleg eigenèér Frans Smeijers keek mè gemengde gevoeles trug: 'Natuurlijk is het met pijn in het hart dat je zolets ziet verdwijnen, maar ik krijg een veel betere parkeerplaats...'

Wedstrijd wielerbaan de Raayberreg in 1908.

Winnaar van één wereldtitel

Toine Mazairac

Een spoel is een explosie van kraakt. Een spieler wordt niet gemaakt, maar geboren!

Mijn grote tijd

Piet Hack spreekt met wielercracks

Ik plofte moreel in elkaar. Mysterieuze Oostduitsers op de zege op Falk Hansen was ik rijp voor de geuden modaille. Anderhalf uur later niet meer.

Het is zeven uur. Over Bergen op Zoom waait een westenwind. Regendruppels dansen op het asfalt. De weg glimmert onder enkelspiellende walkenvelden. Het licht in de t.l.-buizen van de ranke straatlantaarns zakt weg. Deze nieuwe dag begint triest.

Uit de deur van een goed gezondheid? stapt iemand naar buiten: een fiets aan de hand. Een man die op zijn fiets bij zijn baas moet zijn? Wij kijken naar de homel, trekt de kraag van zijn jas dichter om zich heen en stapt op. Hij rijdt in de richting van een viadukt, steut rechts af en verdwijnt uit het zicht. Eindelijk trekken de zwarte wolken op, breekt de dag door en schiet de straat vol leven. Kinderen gaan naar de kerk. Meisjes fietsen voorbij. Jongens roepen iets tegen elkaar en den . . . ah de teerelikh op schakelt minuten voor acht staat wemelt het plotseling van mensen op de weg. Zij gaan het terein op achter de garage en stallen hun fietsen. Zij zijn er bijna allemaal tegelijk. Daar verschijnt er nog een. Hij zet zijn karretje regen de greef en klopt het aat van zijn jas. Het is de directeur van het autobedrijf.

Eerste wedstrijd

Een glas-in-lood-raam, badend in felle kleuren, markeert de werkkamer van Toine Mazairac, eens een geadoreerd wielerkampioen. Hij gaat zitten achter een ronde, eikehouten tafel, grijpt uit een hoge kast een boek en begint zonder aarzelen de meest aangrijpende laren uit zijn wielerleven te vertellen: in een stijlvolle, enigszins, enthousiast, geladen. Zijn stem klinkt triumfantelijk bij het vernemen van een overwinning; somber bij het relevoren van een sportdrama. Hij start met....

„Ik was, ofschoon ik in Roosendaal woonde, toch een echte Bergse jongen. Ik vulgde er de lagere school en kwam op de h.b.s. Mijn belangstelling richtte zich niet voor op de sport maar alleen, maar dat was ook niet mogelijk, op de boeken zich studeerden. Daar schoven aan Flor van Sch, Cor Rietveldt, Ton van Dijk, Ton van Bommel, Hans Sauer en nieuwe onderwerpen kwam. Hier kwam ik lange spritjes, meestal op de Bergse Heide, maar ook naar de Bergse Hoek gebracht. Het was natuurlijk erong van ons op de fiets te zitten, maar de leraren hielden ons goedmoedig, zolang onze cijfers ze niet deden. Ik ben er geweldig de sport gekomen dat we bleef. Ik ben er ook nooit van geschrokken. Ik heerste een sprint te maken, dat ik plaats van een fiets moest gaan. Ik ben er ook nooit van geschrokken, dat ik

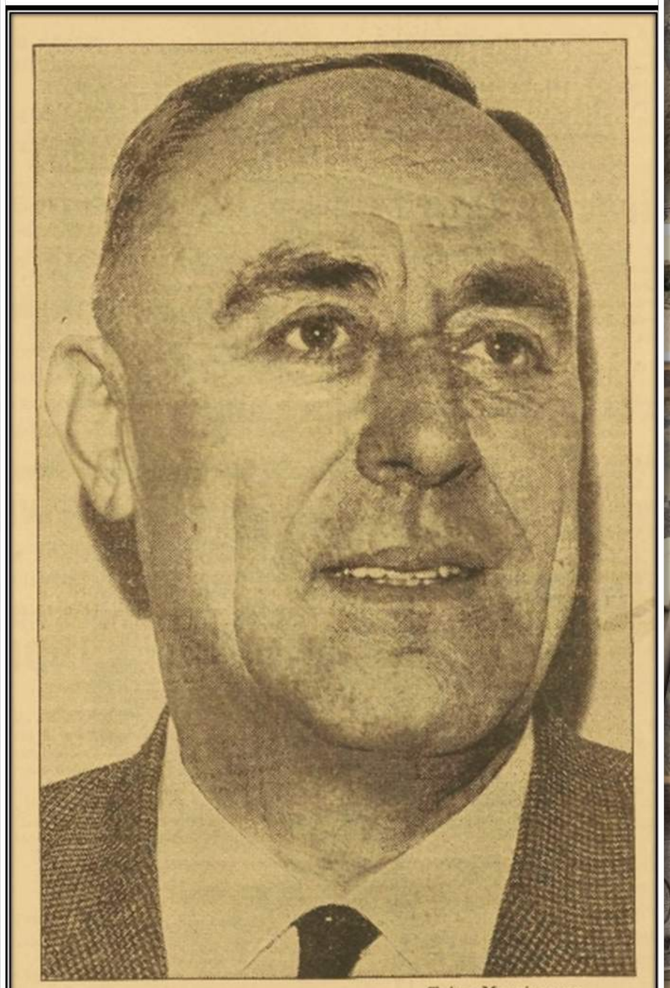

Toine Mazairac nu

Indrukwekkende uitvaart van Toine Mazairac

(Van een onzer verslaggevers)

BERGEN OP ZOOM — Vele honderden hebben Toine Mazairac naar zijn laatste rustplaats begeleid. De begrafenis werd een indrukwekkend eerbetoon voor de man die in het weekeinde zo tragisch overleed na een val van de racefiets, waarmee hij op 65-jarige leeftijd weer actief was op de baan in Dortmund.

Dat Toine Mazairac, oud-wereldkampioen sprint, eigenaar van een bloeiend garagebedijf in Bergen op Zoom vele vrienden heeft gehad, bleek tijdens de Requiemmis, die in de kerk van de H. Maagd Maria door pastoor Smits werd opgedragen. In zijn predikatie zei hij, dat men de nagedachtenis van Toine Mazairac niet beter kan eren, dan door zijn deugden uit te dragen. Zijn onwrikbare trouw, de volledige inzet van zijn persoon in de zaken, waar hij zich voor spande, zijn medemenselijkheid maakten, dat iedereen hem respecteerde en zich graag zijn vriend noemde, aldus pastoor Smits. Daarnaast beschikte hij over een groot gevoel van zakelijkheid. Zij leven was als het ware een voortdurende strijd tussen de zakelijkheid en zijn liefde voor de mens.

Ook later werden op het katholieke kerkhof, waar een ontelbaar aantal bloemstukken de baar bedekten, in verschillende toespraken de deugden van de overledene geprezen; door één van zijn zoons, door een personeelslid, door een vertegenwoordiger van General Motors. Een broer van Toine Mazairac dankte voor de belangstelling. Belangstelling die later toen in hotel de Draak gelegenheid tot condoléance werd gegeven nog veel groter werd.

Onder de aanwezigen bevonden zich, behalve vele zakenrelaties en collega's, ook een deputatie van de stichting Vastenavend van Bergen op Zoom, van de gewestelijke automobielclub de Krabbenrijders, de Kon. Nederlandse Wielren Unie en talloze vrienden, onder wie verschillende oud-wielrenners en ex-wereldkampioen Jan Janssen, die nauwe relaties met Toine Mazairac onderhield.